Nr. 126 Juuli-august-september 2017
EESTI METODISTI KIRIKU AJAKIRI

KODUTEEL

JUTLUS
Vaimulik külvi ja lõikuse seadus

"Konfliktist osaduseni"

TERVENDUS-KOOL

Jumala elustavast armust ja selle eesmärgist

USUPÜHAD
Jom Kippur – LEPITUSPÄEV

NOORTENURK
Edasi koos Jumalaga palves, Teda kuulates ja Piiblit lugedes!

Indeks 78228 ISSN 1406-2291
Nr. 3 (126) 2017
Hind 5 eurot

SELLES NUMBRIS

Foto: repro

TOIMETAJA VEERG

Sügis on taas näitamas oma värvide ilu – nii lehtede värvikirevust, kui ka tormisemat palet. Saagid on suures osas salves ning oma eludes vaatame pigem ettepoole, uuele hooajale vastu.

Meie ajakirja "saak" piltide ja kirjutiste näol on samuti hea. Suvel on palju toimunud, seega ka selles ajakirjas palju suve-kajastusi ning muidu mõnusat lugemist.

Lisaks on see aasta Eesti Metodisti Kiriku juubeliaasta – täitus ju kirikul 110. aastat. Seoses juubeliaastaga kutsus superintendent suve hakul üles oma kiriku ajalugu meenutama ja jagama. Üleskutse tulemusena avati Aastakonverentsil tore näitus ning ajalooline ülevaade pandi ka Internetti vaatamiseks üles (www.emk.voog.com).

See ajakirigi on osake ajaloost, kajastame nii minevikku, kui tänaseid tegemisi. Ka see on jälg ajas, see on meie lugu...

Igaüks vormib oma lugu, just nagu potisepp vormib savi. Soovin, et meie lugu oleks hea suure Taevase Potisepa silmis.

Ilusat sügist soovides,
Taimi

HOIA SILM PEAL!

Eesti Metodisti Kiriku ajakiri KODUTEEL
Facebookis aadressil
http://www.facebook.com/emk.koduteel
Veebikodus aadressil
http://www.metodistikirik.ee/koduteel
Issuu keskkonnas neljavärvilise pdf-ina aadressil
http://issuu.com/koduteel

Esikaanel: Reeküla suvi 2017.
Foto: Reelika Murd

Väljaandja: EMK
Narva mnt 51, 10152 Tallinn
Tel: 6688 497
e-post: koduteel@metodistikirik.ee
www.metodistikirik.ee/koduteel

Vastutav toimetaja: Taimi Pärna
Toimetuse kolleegium: Taavi Hollman, Andres Kapp, Anneli Klausson, Rein Laaneser, Tarmo Lilleoja, Toomas Pajusoo, Anne Saluraid, Inna Välja
Kujundaja-küljendaja: Taimi Pärna
Kirjasaatjad: Imbi Herm (Rakvere), Arvi Lindmäe (Saaremaa), Irja Saksing (Kärsa ja Ahja)

Austatud ajakirja “Koduteel” lugejad!

Kuulsin hiljuti üht meest ütlevat, et tema ema oli tõsiusklik inimene. Sõna “tõsiusklik” ei olnud muudest sõnadest kuidagi erilisemalt rõhutatud, kuid siiski köitis tähelepanu. Miks? Ilmselt oli poja jaoks oluline, et ema ei olnud lihtsalt usklik, vaid tõsiselt usklik inimene. Kes on tõsiusklik? Sünonüümina võiks välja pakkuda sügavalt usklik, pühendunult usklik, tõeliselt usklik, teisisõnu keegi, kes oma usku võtab siiralt ja väga põhjalikult.

Mis seal salata, on olemas ka pinnapealset usklikkust, kus ehk usutakse, aga see ei kajastu igapäevases elus.

Ülalmainitud mehe tunnistuse juurde võiks lisada, et tõenäoliselt oli tema ema usk ja igapäevane elu, sõnad ja teod omavahel täielikus kooskõlas, ta ei olnud lihtsalt Jumala eksistentsi uskuv inimene vaid sõna otseses mõttes igapäevaelus Jumalat ja Tema sõna tõsiselt võttev inimene, keda uustestamentlikus sõnakasutuses võiks nimetada jüngriks.

Milline on minu usk? Kuidas iseloomustaksid minu lapsed minu usklikkust? Peatselt, 31. oktoobril, tähistame reformatsiooni 500. aastapäeva. 31. oktoober, kõigi pühakute päeva eelõhtu, on tuntud ka kui usupuhastuspüha. Miks? Usuline kirikupraktika vajas Lutheri arvates puhastamist. Kuidas on sinu ja minu usuga? Selleks, et usk võiks olla ehe, siiras ja toimiv, peab ta olema igapäevases rakenduses. Vastasel juhul oleme lihtsalt nimekristlased. Nimekristlust võib leida Eestimaaltki. Usutakse ehk isegi Jumala olemasolu, aga ei usalduta Tema sõnale ja mõjule, mida Tema sõna annab. Siinkohal meenub keegi akrobaat, kes tegi trikke üle Niagara joa tõmmatud köiel. Rahvas vaatas hinge kinni pidades, kui osavalt mees etteasteid tegi. Ühe etteaste ees küsis mees, kas usute, et võin käru lükata köiel edasi ja tagasi? Kõik vastasid: „Jah, usume!“ Nii viiski köieltantsija käru teisele poolele ning tagasi. Siis küsis akrobaat, kas usute, et võin ka inimese panna kärusse ja sõidutada teda sinna ja tagasi? Kõik hüüdsid vaimustunult: „Jah usume!“ Seepeale pöördunud akrobaat ühe inimese poole ja palunud temal olla see, kes kärusse istub. Kuid niisugust usaldust selles inimeses ei olnud. Teinekord võib minugi usk olla selline mõistuslik teadmine Jumala ja Tema sõna kohta. Kui aga küsimus on, kas olen valmis end Tema akrobaadi kätte usaldama, ei ole usku ollagi.

Olen viimastel aegadel süvenenud Apostlite tegude raamatusse. Seal haarasid mu tähelepanu mitmel puhul erinevates geograafilistes piirkondades mainitud jüngrid („Damaskuses oli üks jünger, Hananias nimi“; „Joppes oli naisjünger nimega Tabiita“; „Kaisarea linnas oli üks mees, Korneelius nimi, vaga ja jumalakartlik koos terve oma perega“; „ja vaata, seal oli jünger, Timoteos nimi“; „aga keegi juut, Apollos nimi, Aleksandriast pärit, vahva kõnemees ja vägev kirjaseletaja, tuli Efesosse“; „kui ta (Paulus) oli seal mõnda aega olnud, läks ta ära ja käis järjest läbi Galaatia maakonna ja Früügia, kinnitades kõiki jüngreid“. Apostlite teod 9:10, 36; 10:1-2; 16:1; 18:23-24). Need kõik olid tavalised inimesed, kes võtsid usku Jumalasse tõsiselt, arvestasid Jumala seadustega ja olid pühendunud Tema missiooni jätkamisele seal, kus nad elasid. Reformatsiooni juubeliaastal on paslik küsida, milline usklik, milline jünger olen mina?

Jünger ei käi mitte ainult ise pühendunult Jeesuse õpetuse järgi, vaid aitab ka teistel inimestel saada Jeesuse Kristuse järelkäijaks. Jünger kogeb ise Jumala sõnade muutvat ja uuendavat väge ja kannab seda mõju teistelegi. Võtkem siis uuel alanud tööperioodil usupuhastajate eeskujul olla tõsiusklikud jüngrid, levitades Jumala sõna ja aidates kaasa Jumalariigi laienemisele. Külvakem sõna! Uskuge, see hakkab kasvama! Õpetagem lapsi ja noori pidama kõike, mida Jeesus käskis, pühenduma kõigega Jumalale, tegema elus õigeid valikuid, seadma Jumalariigi õiguse taotlemise esikohale ja olema valmis läbi minema ka rasketest katsumustest.

Foto: Uno Looris

Aastakonverents 2017. Selle aasta määramiste kohta loe lk 7.

Viljakat
sügis-talvist
tööhooaega!

TAAVI HOLLMAN
Superindendent

Vaimulik külvi- ja lõikuseseadus

TOOMAS PAJUSOO
Tallinna koguduse pastor

Oktoobris peetaval lõikustänupühal on sobilik meenutada eesti vanasõna: „Mida külvad kevadel, seda lõikad sügisel." Kui põllumees on hooletu ja jätab osa seemet kevadel külvamata, siis pole sügisel suurt saaki oodata. Sama printsiip kehtib ka vaimulikus elus.

Apostel Paulus on jäädvustanud meile külvi- ja lõikuseseaduse: „Aga see on nii: kes kasinasti külvab, see ka lõikab kasinasti, ja kes rohkesti külvab, see ka lõikab rohkesti" (2Kr 9:6). Veel ütleb ta kirjas galaatlastele: „Ärge eksige: Jumal ei lase ennast pilgata, sest mida inimene iganes külvab, seda ta ka lõikab. Kes oma lihalikule loomusele külvab, see lõikab lihalikust loomusest kaduvust, kes aga Vaimule külvab, see lõikab Vaimust igavest elu" (Gl 6:7-8).

Vaimulik külv pole alati kerge ülesanne, see võib vahel kaasa tuua pisaraid ja valu, aga see-eest lõpptulemus on võrratu, kui saame näha oma vaeva vilja. Siis saame rõõmustada üheskoos psalmi autoriga: „Kes silmaveega külvavad, lõikavad hõiskamisega. Kes minnes kõnnib nuttes, kui ta külviseemet kannab, see tuleb ja hõiskab, kandes oma vihke" (Ps 126:5-6).

Vaimuliku elus on lisaks sõnale ja armastusetegudele üks olulisemaid külvimeetodeid palve oma erinevates vormides. See meetod on sageli varjatud teiste inimeste silme eest, suudab aga korda saata suuri asju. Seepärast tahan oma peatähelepanu pöörata palvetamise teemale. Loeme, mida apostel Paulus kirjutab oma usupojale Timoteosele (1Tm 2:1–7): *Ma kutsun siis üles anuma, palvetama, tegema eestpalveid ja tänupalveid kõigi inimeste eest, kuningate ja kõigi ülemuste eest, et me võiksime elada vaikset ja rahulikku elu kõiges jumalakartuses ja väärikuses. See on hea ja meeldiv Jumala, meie Päästja silmis, kes tahab, et kõik inimesed pääseksid ja tuleksid tõe tundmisele. Sest üks on Jumal, üks on ka vahemees Jumala ja inimeste vahel: inimene Kristus Jeesus, kes on iseenese loovutanud lunastushinnaks kõikide eest, tunnistusena selleks määratud ajal. Selle sõnumi kuulutajaks ja apostliks olen ma pandud – ma räägin tõtt, ma ei valeta –, paganate õpetajaks usus ja tões. Aamen.*

Loetud kirjakohas kutsub apostel Paulus usklikke üles pöörduma palves Jumala poole. Ta on isiklikult kogenud palve tähtsust oma elus ja teab, et palve võib korda saata suuri asju nii isiklikul kui ka ühiskondlikul tasandil.

1. Palved isiklike vajaduste eest

Meie isiklikke vajadusi silmas pidades on Paulus kirjutanud palvest kirjas filiplastele: „Ärge muretsege ühtigi, vaid teie vajadused saagu kõiges Jumalale teatavaks tänuütlemisega palumises ja anumises" (Fl 4:6). Jumal ei ole hoolimatu meie vajaduste suhtes. Vahel mõni inimene arvab: „Kes olen mina, et ma tülitan Jumalat oma väikeste probleemidega?" Kuid Jeesus on ise öelnud: „Paluge, ja teile antakse, otsige, ja te leiate, koputage, ja teile avatakse, sest iga paluja saab ja otsija leiab ja igale koputajale avatakse!" (Mt 7:7-8). Jumala poole võib pöörduda ükskõik mis tunnil ööpäevas. Tal pole kindlaid vastuvõtuaegu nagu näiteks perearstil. Isegi kui arstiga on aeg kokku lepitud, ei tähenda see veel seda, et saad kohe tema jutule. Jumal on alati valmis kuulama meie palveid. Mõnikord me ei oskagi õieti paluda, aga Jumal tunneb meid ja vastab

just nii nagu meile on parem igaviku perspektiivis. Ka eitav vastus on vastus, mis Jumala poolt vaadatuna võib olla meile parim lahendus. Keegi anonüümne autor on palve kohta öelnud:

Ma palusin JÕUDU.	Jumal andis mulle RASKUSI, et teha mind tugevaks.
Ma palusin TARKUST.	Jumal andis mulle PROBLEEME nende lahendamiseks.
Ma palusin EDUKUST.	Jumal andis mulle MÕISTUSE ja LIHASED töö tegemiseks.
Ma palusin JULGUST.	Jumal andis mulle HÄDAOHTE nende ületamiseks.
Ma palusin ARMASTUST.	Jumal andis mulle MURELIKKE inimesi aitamiseks.

Ma ei saanud midagi, mida soovisin, ometi sain kõik, mida vajasin.

Palve mõte on selles, et me avame oma südame Jumalale ja laseme Jumalal meie elus tegutseda. Palve on intiimne osadus oma Loojaga – me võime Talle rääkida kõigest, ka neist asjust, mida me teistele tavaliselt ei räägi. Jumal hindab meie palveid, sest Ta igatseb olla osaduses oma looduga.

2. Palved teiste inimeste, valitsejate ja ülemuste eest

Kui analüüsida palveid, mida esitatakse koguduses, siis suurem osa puudutavad inimeste isiklikke muresid. Ent meie palved ei pea piirduma ainult isiklike vajadustega. Paulus lisab oma esimeses kirjas Timoteosele veel eestpalved ja tänupalved kõigi inimeste, kaasa arvatud valitsejate ja ülemuste eest. Need palved on eriti vajalikud tänapäeva sekulaarses ühiskonnas. Seepärast on Eestimaa kristlaste kohus lülitada oma eestpalvetesse meie valitsejad: president, peaminister, valitsuskabinet, Riigikogu liikmed, linnapead, maavanemad ja kohalike omavalitsuste juhid tarkade, õiglaste ja jumalakartlike otsuste langetamiseks. Meie eestpalveid vajavad kõik koolid ja lasteaiad, et tulevane põlvkond kasvaks üles jumalakartuses; samuti ettevõtjad ja loov intelligents, kes vajavad oma töös tarkust ja oskust rahva paremaks praktiliseks teenimiseks. Selleks vajavad nad kõik Jumala õnnistust, kaitset ja juhtimist.

Apostel teab, et kui usklikud palvetavad kuningate ja kõigi ülemuste eest, siis nad võivad neid palve kaudu Jumala tahte kohaselt mõjutada. Meiegi ei tohi seda unustada. Meist, kristlastest, sõltub suurel määral see, mis toimub ühiskonnas. Paulus selgitab Timoteosele, miks on vaja palvetada oma valitsejate ja ülemuste eest. Ta toob esile kolm põhjust: (1) et me võiksime elada vaikset ja rahulikku elu kõiges jumalakartuses ja väärikuses; (2) see on hea ja meeldiv Jumala, meie Päästja silmis; ning (3) Jumal tahab, et kõik inimesed pääseksid ja tuleksid tõe tundmisele. Viimane on otsene viide Kristuse hea sõnumi kuulutamisele. Palve ja meie igapäevane elu kõiges jumalakartuses ja väärikuses on omavahel väga tihedalt seotud.

Kui me ei palveta teiste inimeste eest, kui meile ei lähe korda teiste inimeste õnnetu käekäik, kes elavad ilma Kristuseta, siis kuidas nad pääseksid ja tuleksid Jumala tõe tundmisele? Jeesus tegutses ainult selle eesmärgi nimel. Evangelist Luukas ütleb Jeesuse kohta, et Inimese Poeg on tulnud otsima ja päästma kadunut (Lk 19:10). Jeesus läks juba varahommikul üksildasse paika, sooviga rääkida palves oma Isaga, et täita Isa tahte kohaselt oma missiooni. Olen veendunud, et iga koguduse peamine ülesanne on Jeesuse jüngrite ettevalmistamine. See aga ei teostu, kui kogudused ei palveta ega tööta selle nimel.

Meie kiriku endine piiskop Hans Växby on kirjutanud Facebookis lühidalt kokkuvõetuna järgmist: Pühapäeva-hommikune jumalateenistus näitab, kui populaarne on kogudus, nädala sees toimuv palvekoosolek näitab aga, kui populaarne on Jumal. Sellest võime teha järelduse: Kui me armastame tõeliselt Jumalat, siis on meil suurem igatsus olla üheskoos palves, et teha eestpalveid hukkuvate hingede eest, kes on teel igavesse hukatusse.

3. Kuidas võiksime elada vaikset ja rahulikku elu?

Apostel Paulus väljendab usupojale Timoteosele Jumala tahet, kui ta manitseb usklikke palvetama väljaspool kogudust olevate päästmata inimeste eest, et nad tuleksid Kristuse tundmisele. Selleks on aga vaja midagi veel enamat kui palvetamine. Paulus kutsub kõiki üles elama kõiges jumalakartuses ja väärikuses. See algab aga meist – igast kristlasest. Paulus kirjutab oma kirjas efeslastele: „Mina, kes olen vang Kristuse pärast, kutsun teid üles elama selle kutsumise vääriliselt, millega te olete kutsutud, kogu alandlikkuse ja tasadusega, pika meelega, üksteist sallides armastuses, ning olles usinad rahusideme kaudu pidama Vaimu antud ühtsust“ (Ef 4:1-3).

Jumalakartus ei tähenda pidevas hirmus elamist, et Jumal kohe karistab, kui me eksime ja teeme vigu. Jumalakartus on pigem Jumala seaduste respekteerimine austusest Tema vastu. Me ei taha Teda kurvastada ja meie igatsus on elada väärikalt Jumala auks. Isegi juhul kui eksime, võime alati tulla palves Jumala ette ja parandada meelt, sest Jumal ei soovi, et keegi saaks hukka.

Palvetada tuleb ühtlasi rahu eest. Tänapäeva maailm käärib ja meiegi ei saa lihtsalt pealt vaadata, mis toimub kriisikolletes. Me saame palvetada kannatavate inimeste eest, kes on pidevas ohus oma elu pärast. Mõtleme oma eestpalvetes tagakiusatud kristlastele. Organisatsiooni Open Doors statistika kohaselt tapetakse iga kuu usu pärast 322 kristlast. Toome oma palvetes Jumala ette pagulaste probleemi, mis on pannud Euroopa juhid, kes ei oska leida õigeid lahendusi, väga täbarasse olukorda. Samuti palvetame Ukraina ja Süüria rahva eest, kus vajatakse rahu ja lepitust, mitte vennatapusõda; kus kujunenud konfliktis on nii paljud saanud kannatada ja kaotanud oma omaksed. Paluge ühtlasi, nagu ütleb Psalm 122, rahu Jeruusalemmale, mis on üheks konfliktiallikaks Lähis-Idas ja millest saavad alguse Ilmutuseraamatu apokalüptilised sündmused.

Me kõik igatseme rahu, sest rahu on hindamatu väärtus. Kui inime-

se südames puudub sisemine rahu, siis täidab selle tühja koha rahutus, kartus ja hirm tuleviku ees. On hämmastav, et apostel Paulus, kes kirjutas oma usupojale Timoteosele, oli parajasti Roomas vangistuses oma usu pärast Kristusesse. Me ei näe tema sõnades ainsatki kibedusenooti. Olles ise vang, on tema südames suur rahu ja tal on elutarkust juhendada Timoteost, Efesose kiriku noort juhti, kuidas ta peaks rasketel aegadel käituma.

Paulus oli isiklikult kohtunud Jeesusega – ta mõistis, et tõeline rahu peitub vaid Jeesuses Kristuses, kes on öelnud oma jüngritele: „Seda ma olen teile rääkinud, et **teil oleks rahu minus.** Maailmas ahistatakse teid, aga olge julged: mina olen maailma ära võitnud“ (Jh 16:33). „Rahu ma jätan teile, **oma rahu ma annan teile.** Mina ei anna teile nõnda, nagu maailm annab. Teie süda ärgu ehmugu ega mingu araks!“ (Jh 14:27).

Kui inimese südames elab Jumala rahu, siis hajuvad kõik kartused ja hirm tuleviku ees. Selliste inimeste kohta, kelle südames on Jumala rahu, kõlavad Jeesuse sõnad: „**Õndsad on rahutegijad**, sest neid hüütakse Jumala lasteks“ (Mt 5:9). Tõepoolest, Jumala lapsed on kardinaalselt erinevad neist inimestest, kes ei tunne Jumalat. Jumala laste ülesanne ei ole mitte teha etteheiteid neile, kes ei tunne Jumalat, vaid pigem kuulutada neile armastuse ja lepitusesõnumit Jeesuses Kristuses.

Paulus ei häbene tunnistamast, et ta vajab nagu kõik teisedki Jumala sõna kuulutajad koguduse eestpalveid. Ta ütleb: „Viimaks veel, vennad, palvetage meie eest, et Issanda sõna leviks ja kirgastuks nõnda nagu teiegi juures ning et meid kistaks välja üleannetute ja kurjade inimeste käest. Sest usku ei ole kõikidel“ (2Ts 3:1-2).

Eestpalve on äärmiselt vajalik kõigi Jumala riigi töötegijate eest, eriti nende eest, kes on n-ö eesliinil. Nad on eriliseks rünnakuobjektiks hingevaenlasele, kes ei soovi, et Issanda sõna leviks – seepärast vajavad nad koguduse palvetuge.

Paulus täpsustab veel, et palvetamine Jumala tahte kohaselt peab olema järjekindel: „... palvetage lakkamatult, tänage kõige eest – sest see on, mida Jumal teilt tahab Jeesuses Kristuses!“ (1Ts 5:17-18). See on oluline meeldetuletus. Kui tihti me palvetame igasuguste olukordade pärast, mis vajavad lahendust, ja kui vähe me toome tagasisidet Jumalale oma tänu kaudu! On rõõmustav lugeda neid tänupalveid, kui kogudus on teinud eestpalvet kellegi eest ühel pühapäeval ja juba järgmisel pühapäeval toob see inimene tänu Jumalale imelise vastuse eest.

Lõppkokkuvõttes on meie palvetamise kõige tähtsam eesmärk, et **kõik inimesed,** kelle eest me palvetame, **pääseksid** ja **tuleksid tõetundmisele.** See on ka Jumala eesmärk. Seega peame kogudustena võtma palvetöö oma prioriteediks, et jõuaksime evangeeliumiga kadunud hingedeni. Selleks on mitmeid võimalusi. Leia mõni ustav usukaaslane, kellega saad regulaarselt koos käia palvetamas. Või liitu koguduse mõne olemasoleva palve- või osadusgrupiga. Prohvet Jeremija on öelnud Jumala otsimise kohta: „Ja te otsite mind ja leiate minu, kui te nõuate mind kõigest oma südamest“ (Jr 29:13). Siinjuures tahan meelde tuletada, mida Jeesus ütles Mk 11:24-25: „Kõike, mida te iganes palves endale palute – uskuge, et te olete saanud, ja see saabki teile! Ja kui te olete palvetamas, siis andke andeks, kui teil on midagi kellegi vastu, et ka teie Isa taevas annaks teile andeks teie eksimused.“ Ent ära ainult palveta, vaid lase Pühal Vaimul end juhtida, et olla Kristuse tunnistaja ja jagada Kristuse armastust teistega, kes seda nii vajavad. Jeesus ütles: „Teie ei ole valinud mind, vaid mina olen valinud teid ja olen seadnud teid, et te läheksite ja kannaksite vilja ja et teie vili jääks. Mida te iganes Isalt palute, seda ta annab teile minu nimel.“ (Jh 15:16.) Siingi kehtib vaimulik külvi ja lõikuse seadus.

Kokkuvõtteks

Armsad kaaskristlased! Täna on veel avatud uks evangeeliumi kuulutamiseks. Täna on veel võimalus otsida Issanda palet ja teha eestpalveid oma maa ja rahva pärast ning olla Tema tunnistajad Püha Vaimu väes.

Kutsun teid veel kord üles apostli sõnadega, mida kuulsime jutluse alguses:

1. Ma kutsun siis üles anuma, palvetama, tegema eestpalveid ja tänupalveid kõigi inimeste eest,
2. kuningate ja kõigi ülemuste eest, et me võiksime elada vaikset ja rahulikku elu kõiges jumalakartuses ja väärikuses.
3. See on hea ja meeldiv Jumala, meie Päästja silmis,
4. kes tahab, et kõik inimesed pääseksid ja tuleksid tõe tundmisele.

Aamen.

AASTAKONVERENTS 2017

AASTAKONVERENTS

Juunikuine Aastakonverents oli tihe ja tegemisi palju. Kolmele päevale 16.-18. juunil püüdsime mahutada nii iga-aastase Aastakonverentsi töösessioonid, EMK 110. aastapäeva tähistamise kui ka ameeriklastest Eesti Sõprade iga-aastase kohtumise. Sel korral oli Ameerikast kohale tulnud üle 40 Eesti sõbra. Kaugeimad külalised tulid Lõuna-Koreast. Nende 5-liikmelist delegatsiooni juhatas piiskop Sundo Kim Kwang Lim'i metodisti kogudusest Soulist. Juubelikonverentsi jääb meenutama näitus „Reformatsiooni viljad EMK 110 tegevusaastas", mis on hetkel eksponeeritud Tallinna metodisti kirikus. Virtuaalselt on võimalik näitusega tutvuda veebikeskkonnas aadressil: **www.emk.voog.com.** Lisaks sellele on pisut ajalugu toodud ka selle ajakirja lehekülgedele 24-25.

EESTI METODISTI KIRIKU AASTAKONVERENTS 16.-18. juuni 2017. a.

Määramised 2017-2018

Superintendent: Taavi Hollman

1. Aseri: Dmitri Semjonov
2. Haapsalu: Urmas Rahuvarm, Rauno Ojassoo
3. Jõhvi: Artur Põld
4. Keila: Mihhail Batshinski
5. Kohtla-Järve: Sergei Sutškov
6. Kunda: Stanislav Ossipov, Andrei Spiridenko
7. Kuressaare: Rando Metsamaa
8. Kärsa: Rein Laaneser
9. Narva: Erkki Sepp
10. Paide: määramisel
11. Paldiski: Boris Zujev
12. Pärnu: Tõnu Kuusemaa, Ardi Leerima
13. Rakvere: Hans Lahi
14. Reeküla: Heino Seppel
15. Ruusmäe: Enno Sarik
16. Räpina: Ele Paju
17. Sakussaare: Hans Lahi
18. Sillamäe: Vladimir Beregovoi
19. Tallinn (eesti): Toomas Pajusoo, Joel Aulis
    Tallinn (vene): Aleksandr Fjodorov, Robert Tšerenkov
20. Tallinna Uue Alguse: Stanislav Ossipov
21. Tapa: Joel Rang
22. Tartu: Priit Gregorios Tamm
23. Viitka: määramisel
24. Võru: Kaupo Kant

Ühinenud Metodisti Kiriku Globaalteenistus (GBGM): misjonisekretär Üllas Tankler

Eesti Kaitsevägi: kaplan Raivo Nikiforov

Eesti Kaitsevägi: kaplan Jana Laaneser

Tartu Vangla: vanemkaplan Olavi Ilumets

Tallinna Vangla, Lääne Prefektuuri Arestimajad: kaplan Johannes Kakko

Kaitseliidu Pärnumaa malev: kaplan Johannes Kakko

Kaitseliidu Tartu malev: kaplan Priit Gregorios Tamm

Misjonipastor Leedu Aastakonverents: Andrus Kask

Tallinna Uue Alguse koguduse rehabilitatsioonikeskused: Jarl Shapovalov

EMK Teoloogiline Seminar dekaan: diakon Mark Nelson

EELK Diakooniahaigla: diakon Sirly Lahi

Tallinnas, pühapäeval,
18. juunil, 2017
Piiskop: Christian Alsted

KIRIKUTE ÖÖ AGAPES JA PÄRNU LINNAS

Kuus aastat tagasi Tartust alanud ja üle Eesti aina populaarsem kirikuid tutvustav üritus, Kirikute Öö toimus sedakorda 9. juunil 2017; juba teist aastat osales sellel ka EMK Pärnu Agape kogudus.

Kirikute Ööd peetakse mujalgi Euroopas, kuid Eestis alates 2012. aastast iga aasta juunikuu teise reede õhtust kesköönì, kusjuures kõikide üle Eesti osalevate kirikute ja koguduste lahtiolekute ajad ja programmi info on kättesaadav veebilehel www.kirikuteoo.ee.

Agape kiriku uksed olid sel õhtul avatud kella 18-st 23-ni, tulijaid tervitas pastor Tõnu Kuusemaa, kes oli valmis igale huvilisele maja tutvustama ja vestlema, tegutsesid koguduse vabatahtlike abiga ülesseatud kohvik ja lastenurk. Kell 20 andis kiriku saalis tunnise kontserdi Pärnu Oikumeeniline Naiskoor dirigent Ester Murrandi juhatusel ning õhtu lõpetas kell 22 alanud tunnine ülistuspalvus, mille korraldas Agape Ülistuskoor Anu Hobustkoppeli ja pastor Ardi Leerima eestvedamisel. Õhtu oli rõõmus ja õdus ning selle jooksul astus Agape kirikust läbi kokku üle 50 inimese. Eriliselt hea meel oli sel korral kutsuda inimesi tutvuma Pärnu erinevate kirikute ja kogudustega ka läbi orienteerumismängu: kes läbis sel õhtul vähemalt kolm erinevat pühakoda, sai endale viimasest kogudusest kingituseks Uue Testamendi.

Külastaja ja orienteerumismängus osaleja.

Nii oligi sel aastal Kirikute Öö ajal Pärnus avatud juba viie kiriku ja koguduse uksed. Loodame Jumala abiga, et see lahe, oikumeenilist koostööd võimaldav üritus kogub Pärnus järgmisel aastal hoogu veel juurde ja saab iga aastaga ka linnarahvale tuntumaks.

KÜLLI PILV, Pärnu Agape kogudus

Kontserdi andis Pärnu Oikumeeniline Naiskoor

Selle õhtu vastuvõtu-tervituslaud.

Pildiväljapanek koguduse ajaloost.

Fotod: Külli Kuusemaa

Haapsalu kogudus sai toetust „Pühakodade programmist"

Meie kogudus on toetust taotlenud ja saanud programmi „Pühakodade säilitamine ja areng" kaudu.

Pühakodade programmi eesmärk on pakkuda tuge Eesti kultuuriväärtuslike pühakodade ja neis peituvate kultuuriväärtuste säilitamisel. Toetust oleme taotlenud neljal ja saanud kolmel korral.

Hoonel on kaks võtmekohta, vundament, millele kõik toetub ja katus, mis kõike kaitseb. Need mõlemad, nii katus kui vundament, vajasid toestust.

Esimesel korral vahetasime pastoraadiosa katuse välja, mille tarvis saime toetust 12000 eurot. Vundamendi toestus oli aga nõnda mahukas, et kogu töö ei mahtunud ühe taotluse sisse, seega sai taotletud kahel korral, esmalt saime 20000 eurot, millega sai tehtud täpselt pool vajaminevast tööst. Järgmisel aastal jäime kahjuks nimekirjast välja, kuid see andis meile hingetõmbeaega, sest ka omaosalus ja ettevalmistused vajasid seda. Käesoleva, 2017. aasta alguses saime taas 20000 eurot toetust ja võisime tööd lõpule viia. Keldri täielik väljaehitamine aga jätkub viimistlustöödega.

Oleme väga tänulikud Jumala juhtimise ja hoole eest, mis meid on saatnud ja küllap tahab Tema oma nime austada ka seeläbi, et lisab inimesi, kes saavad selles kogudusekojas kohtuda Jeesusega.

https://www.muinsuskaitseamet.ee/et/load-toetused-ja-kooskolastamine/kuidas-taotleda-toetust-programmist-puhakodade-sailitamine-ja-areng

RAUNO OJASSOO,
EMK Haapsalu koguduse *juhatuse esimees ja kohalik pastor*

Narva koguduse tegemistest

29. juulil 2017. aastal toimus EMK Narva koguduses ristimisteenistus. Narva koguduses oli see esimene ristimisteenistus enam kui kahekümne aasta järel. Ristimisteenistus toimus Narva Joaorus avalikul rannal. Ristiti kaks noort – Bogdan Chesnokov ja Serafima Ivanova. Peale ristimist jätkus pidulik teenistus koguduse hoones, kus ristitud võeti vastu koguduse liikmeteks ja toimus armulauaga teenistus, kus ristitud said esmakordselt osa Jeesuse ihu ja vere osadusest.

Peale selle toimus suvel meie koguduses 22.–24. augustini laste laager, mille korraldasid koguduse noored noortetöö juhi Elena Simankova eestvedamisel. Laagrisse olid kutsutud lapsed ja teismelised Narva linna viiest ühiselamust. Kokku osales laagris üle kolmekümne lapse. Nendega tegeleti kolmel päeval kella 11.–19-ni. Lapsi toitlustati lõunasöögi ja õhtuootega. Ilmnes, et paljud lapsed tulid teenistusele söömata ja laagri lõunasöök oli neile esimeseks söögikorraks päevas, kus nad said sooja toitu.

Lapsed oleksid soovinud, et laager oleks olnud veelgi pikem, sest seal nendega tegeleti ja nad said korralikult toitlustatud.

Alates 2. septembrist alustame koguduses laupäeviti taas tööd teismelistega, seda korraldab Elena Simankova koos koguduse noortega. Loodame, et sinna jõuavad ka paljud laagris osalenud lapsed.

ERKKI SEPP,
Narva koguduse pastor

Fotod: Narva kogudus

Pühapäeval, 17. septembril, tähistati EMK Narva koguduses emeriitpastor Peeter Piirisilla 90. juubelisünnipäeva.

In Memoriam

piiskop

RÜDIGER MINOR

22. veebruar 1939 - 3. september 2017

Kirikuvalitsus õnnitleb!

14. september - Peeter Piirisild 90
7. november - Rudolf Siirak 90
7. detsember - Urmas Rahuvarm 70

Tallinna kogudus õnnitleb

6. juuli - Asta Luhaste 90
9. juuli - Eda Kõrgemägi 80
12. juuli - Matti Hollman 75
3. august - Toomas Häng 55
4. august - Aimi Järvekülg 50
5. august - Ants Josep 80
22. august - Uno Looris 60
15. september - Elvi Kutser 80

Euroopa Kirikute Nõukogu juhtkond külastas Eestit 17. - 20. augustil 2017

Delegatsiooni võttis vastu EKNi juhatus: president peapiiskop emeeritus Andres Põder, asepresident piiskop Philippe Jourdan, asepresident pastor Meego Remmel, täitevsekretär Ruudi Leinus. Kavas olid kohtumised peaminister Jüri Ratasega, siseminister Andres Anveltiga ja Usuasjade osakonnaga ning külastatakse CECi liikmeskirikuid: Eesti Apostlik Õigeusu Kirik ja Eesti Evangeelne Luterlik Kirik. *KT*

Üleskutse kogudustele palvetada Eesti maa ja rahva pärast

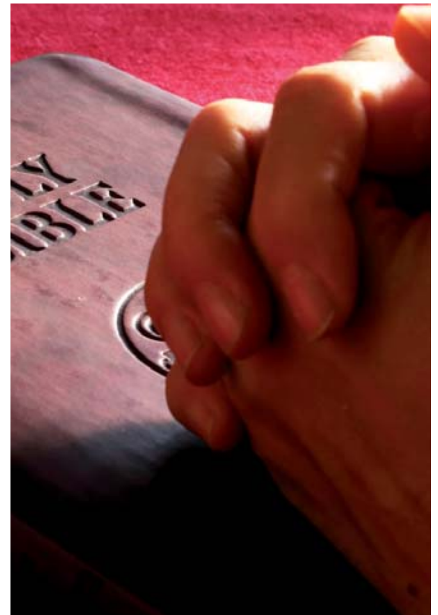
„Armsad vennad ja õed,

oleme Eesti maa ja rahva arengutega jõudnud teelahkmele. On valikute koht, ja otsused, mida nüüd langetatakse, määratlevad meie tulevikku väga oluliselt. /.../. Piibel õpetab meid Ef 6 peatükis, et meie kui kristlaste võitlus ei ole inimeste vastu, vaid vaimse kurjuse vastu, mis tahab määrata rahvaste saatusi. Siit tuleneb ka tegevusjuhend kogudusele: meil tuleb paluda ja seista vaimse kurjuse jõudude vastu, mis tahavad meie maad suunata sellisesse tulevikku, mis oleks meie kui kristlaste ja ka meie kui eestlastele jaoks hukatuslik. /.../. Sellepärast tuleme üheskoos kokku, et vaimselt oma jalg maha panna. Tuleme paluma, ja vaimus Taeva poole hüüdma. Tahame paluda Jumala hea tahte sündimist meie maal, ja Tema plaani meie rahva jaoks, Püha Vaimu erilist väljavalamist. Me usume kõigi Jumala koguduste erinevate andide rikkalikkust ühiseks kasuks.

Usume, et üksmeeles on jõud! Seega, on oluline, et oleksime ühel meelel ja tõmbaksime ühes suunas. Palume Jumala tulevikku oma maale, Tema tugevat ja püsivat ligiolu, et Tema tõde oleks siin au sees./.../.“

Niisuguse pöördumise tegi kogudustele Valguse Tee vabakoguduse pastor Mart Metsala, kutsudes kristlasi ühisele ülistus- ja palveteenistusele Oleviste kirikusse käesoleva aasta 29. septembril. Selleks, „... et üheskoos otsida Jumala palet, paluda ja seista preestritena Jumala ees meie tuleviku pärast.“

Ülistus- ja palveteenistus lõppes üleskutsetega panna maha kõik, mis takistab kogudustel Kristuse ihuna ühiselt edasi minna (konfessionaalne uhkus, enda paremaks pidamine, oma teenistuskorra õigemaks pidamine, armastamatus, jne), täitmaks Issanda käsku viia evangeelium maailma nii sõnas kui teos. Olla üleüldise Kristuse kogudusena Jumala pildiks ja auks ning tunnistuseks Jumala armastusest kogu loodu vastu.

Usun, et tehtud üleskutse on jätkuvalt jõus igale kristlasele tema igapäevastes eestpalvetes.

Teenistuses osalenu,
ANNE SALURAID, Tallinna kogudus

Eesti Kirikute Nõukogu: võrdse kohtlemise seaduse muudatused pole kooskõlas põhiseadusega

Sotsiaalministeeriumis on välja töötatud võrdse kohtlemise seaduse muutmise seaduse eelnõu, millega soovitakse laiendada diskrimineerimiskeeldu. Eelnõu koostamisel on konsulteeritud homoaktivistide ühendustega, kuid täiesti on kõrvale jäetud kirikud ja teised usuühingud, keda muudatused otseselt puudutavad. Eesti Kirikute Nõukogu leiab, et kavandatavad muudatused võivad ohtu seada usuvabaduse põhimõtte.

Seaduseelnõu paragrahvis 1 lõikes 1 keelatakse diskrimineerimine sotsiaalteenuste saamisel, hariduses ning avalikkusele pakutavate kaupade ja teenuste, sealhulgas eluaseme saamisel, mitte ainult senisel kolmel alusel – rahvus (etniline kuuluvus), rass ja nahavärvus –, vaid ka vanuse, puude, usutunnistuse ja seksuaalse sättumuse alusel. Viimati mainitud alustel on praegu keelatud diskrimineerida töövaldkonnas ja kutseõppes.

Muudatused toovad kaasa näiteks olukorra, kus oma korterit välja üüriv kodanik ei tohi enam “diskrimineerida” homopaari. Löögi alla võivad sattuda ka usuühendused, kes tegelevad näiteks majutusteenuse osutamise või ruumide rentimisega.

Ministeerium on eelnõu koostamisel küsinud küll Eesti LGBT Ühingu ja homoaktivist Kari Käsperi juhitud Eesti Inimõiguste Keskuse arvamust, kuid on jätnud kõrvale Eestis tegutsevad kirikud ja teised usulised ühendused.

Seetõttu saatis Eesti Kirikute Nõukogu 30. augustil tervise- ja tööminister Jevgeni Ossinovskile kirja, milles hoiatatakse, et eelnõus ette nähtud muudatused võivad ohtu seada usuvabaduse põhimõtte.

“Kavandatavate muudatuste tulemusena puuduks aga usulisel ühendusel (sh kirikul, kogudusel, kloostril) või sellega seotud ühendusel, nagu ka ükskõik millisel tema liikmel, igasugune võimalus keelduda teenuse osutamisest või lepingu (sh üürilepingu) sõlmimisest, kui tema arvates oleks teenuse osutamisel või lepingu sõlmimisel niisugune tulemus, mis ei oleks kooskõlas organisatsiooni üldise kõlbelise iseloomuga (st selle usulise ühenduse seisukohtadega/usutunnistusega),” on öeldud EKNi presidendi Andres Põderi allkirja kandvas kirjas.

EKN ei pea võimalikuks, et usulisel ühendusel puuduks edaspidi võimalus keelduda oma kinnisvara üürile andmisest isikutele või ühendustele, kes ilmselgelt kasutavad seda kinnisvara selleks, et propageerida seisukohti, mis on risti vastupidised selle usulise ühenduse seisukohtadega.

“Oleme veendunud, et nii usulisel ühendusel, sellega seotud organisatsioonil kui ka usulise ühenduse liikmel peaks jätkuvalt säilima õigus otsustada oma vara kasutamise ja kasutada andmise üle, lähtuvalt nendest põhimõtetest ja tõekspidamistest, mis neil on. Vastasel korral tekib küsimus juba ka PS § 32 lõike 2 selgest riivest.”

Omaette õiguslikud mehhanismid usuvabaduse tagamiseks tuleks eelnõu koostamisel kindlasti ette näha ka üksikisikutele ja nendega seotud juriidilistele isikutele, leiab EKN.

Mitmetes lääneriikides on Eestis kavandatavatele muudatustele sarnased normid juba vastu võetud ning need on kaasa toonud kohtuasju, kus kristlike veendumustega kodumajutuse pakkujad, pagarid ja teised on alla jäänud homoaktivistidele ning saanud karistada.

Allikas: Meie Kirik / Objektiiv

Konfliktist osaduseni

27. septembril toimus Tallinnas Eesti Rahvusraamatukogu konverentsisaalis Reformatsiooni 500. aastapäeva raames konverents Konfliktist Osaduseni.

Fotod: EELK/Endel Apsalon

Lisaks huvitavatele ettekannetele toimus ka samanimelise raamatu eestikeelse tõlke esitlus.

Rahvast oli registreerunud nii arvukalt, et konverents viidi Rahvusraamatukogu väikesest saalist üle suurde saali. Eesti Metodisti Kirikust oli konverentsile registreerinud superintendent Taavi Hollman, EMK Teoloogilise Seminari rektor Meeli Tankler ja allakirjutanu.

Konverents oli inspireeritud dokumendist "Konfliktist osaduseni", mille koostas 2013 aastal Luterlik Maailmaliit ja Kristliku Ühtsuse Edendamise Paavstlik Komisjon. Konverentsil vaatlesid kahe konfessiooni esindajad ühiselt reformatsiooni ajalugu ja mõjusid, Martin Lutheri teoloogiat ja 50 aastat tagasi alguse saanud oikumeenilist dialoogi.

Konverentsi avasid EELK peapiiskop Urmas Viilma ja Rooma-Katoliku Kiriku administraator Eestis piiskop Philippe Jourdan. Tervituskõne pidas Saksamaa suursaadik, Eesti siseministri tervituse luges ette Ilmo Au ja Tallinna linnapea kohusetäitja kirja luges ette Juhan Paadam. Põhiettekannetega esinesid Rooma Pontifica Universita della Santa Croce professor, dr Philip Goyet, kes lahkas dokumenti katoliiklikust perspektiivist ja õpetaja, EELK Usuteaduse Instituudi ja Tartu Ülikooli professor dr Thomas-Andreas Põder, kes lahkas dokumenti luterlikust perspektiivist. Kaasettekannetega astusid üles ja arutlesid dokumenti vabakiriklikust perspektiivist EEKBLi pastor dr Meego Remmel ja õigeusu perspektiivist EAÕKi metropoliit Stefanus.

Peale kosutavat lõunasööki toimus aga paneeldiskussioon, kus koos põhiettekandjatega astusid lavale EELK peapiiskop ja RKK eesti piiskop. Lisaks veel ka semiootik professor Mihhail Lotman ja kirjandusteadlane Rein Veidemann.

Konverents lõppes ühispalvusega Rahvusraamatukogu naabruses asuvas Kaarli kirikus.

Meelde jäi meeldivalt ka mitu korda välja öeldud konstateering, et kui katoliiklaste ja õigeusklikega on täieliku kirikuosaduseni veel pikk tee kulgeda, siis luterlastel on juba täielik kirikuosadus ja vastastikune tunnustamine nii anglikaanide, metodistide kui ka reformeeritud kirikutega. Oli igati huvitav ja hästi korraldatud konverents.

Tervitades
ANDRES KAPP,
Tallinna kogudus

Tervenduskool

22.-26. augustini 2017 toimus Tallinna metodisti kirikus tervenduskool, mida juhatas pastor Larry Eddings koos 8-liikmelise “Wind of the Spirit” (*eesti k* "*Vaimutuul*") meeskonnaga USA-st ja Indiast. Pastor Larry Eddings of teeninud pastorina üle kuuekümne aasta ning neist üle neljakümne aasta on olnud ta tervendusteenistuses.

Seminaril käsitleti inimese tervenemist nii vaimu, hinge, suhete kui ihu tasandil. Lisaks sisaldas kool teemasid moondunud Jumala-pildi tervenemisest, tunnetuse sõnast, Püha Vaimust, andestusest, seksuaalsest murtusest, vabastusteenistusest, leinast paranemisest. Seminari juurde käis ka mahukas töövihik, mis sai seminari tarbeks eesti keelde tõlgitud. Loenguid pidasid erinevad grupiliikmed ning peale iga loengut oli töögrupp, kus osalejad praktiseerisid kolmestes gruppides eestpalvet antud valdkonnas. Reede-õhtusel tervendusteenistusel teenisid kolmestes meeskondades seminaril osalejad ning meeskond kattis neid eestpalves. Seminari jooksu kogesid kõik osalejad Jumala Püha Vaimu sügavat tööd oma elus ning mitmed tunnistasid ka füüsilist tervenemist. Tervenduskool lõppes loenguga, kuidas teenida Jumala Püha Vaimu väes, tuginedes apostlite tegude esimesele 5 peatükile ning armulauaga.

THEA KANT, Võru kogudus

Fotod: Thea Kanti kogust

Larry Eddings’i tunnistus

Jumal kutsus mind teenimisse 16-aastaselt, pärast seda, kui olin võtnud Jeesuse vastu kui oma Issanda ja Päästja. See kutse juhtis mind pakkuma end ordineeritud vaimuliku kandidaadiks oma pastorile ja piirkonna superintendendile. 19-aastaselt määrati mind kohalikku metodisti kogudusse kui üliõpilas-ilmik-pastor. Olin sel ajal kolledži teisel kursusel.

Teenisin seal kolm aastat, kuni lõpetasin kolledži ning astusin seminari, kus ma samuti teenisin üliõpilaspastorina kuni seminari lõpetamiseni kolm aastat hiljem. Ma pöördusin tagasi oma kodukonverentsi, sain ordineeritud alguses diakoniks, siis vanemaks ning jätkasin teenimist pastorina kohalikes kogudustes. Pärast 18 aastat teenimist, kogesin ma läbipõlemist, sest nagu ma hiljem mõistsin, olin ma püüdnud teenida oma enda jõust, mitte Püha Vaimu väes.

Sel ajal määrati mind kogudusse, mille liikmed olid kogenud Püha Vaimuga ristimist ning teenisid Vaimu väes. Ma märkasin, et neil oli kogemus millestki, millest ma teadsin väga vähe või üldse mitte. Ma hakkasin igatsema seda, mis neil oli. Pärast kuut kuud otsimist, õnnistas Jumal mind Püha Vaimu ristimisega. Uus vägi ja rõõm täitsid minu elu ja teenimise. Ma jäin sellesse kogudusse kolmeteistkümneks aastaks – 1970-1983, ning olen teeninud siiamaani, praeguseks kokku 65

aastat.

Pärast kuut aastat jälgimist, kuidas Jumal töötas selle koguduste inimeste elus mitmete nähtavate ja edukate tulemustega palvetöös, hakkasin ma otsima enam arusaamist tervendusteenistusest. Koos abikaasaga hakkasime otsima koolitust inimestelt, kes olid olnud palju aastaid tervendusteenistuses. Me läksime koolitusseminaridele, mida viisid läbi nelipühakiriku juhid, liturgiliste kirikute juhid, samuti iseseisvad kogudused, keda Jumal kasutas tervendusteenistuses. Me saime igaühelt palju väärtuslikku õpetust ja treeningut ning seejärel rakendasime seda oma teenistuses. Peamiselt õppisime, et Jumal on ustav pidama oma sõna, et ta on Jumal, kes tegelikult tervendab.

Samal ajal hakkasid tulema kutsed kolleegidelt, kes olid kuulnud Püha Vaimu tööst koguduses, kus ma teenisin. Ma hakkasin vastama neile kutsetele ja minu koguduse juhatus andis mulle loa minna kord kuus välja reedestele ja laupäevastele üritustele ning kord kvartalis kaugemates paikades, jääda ka pühapäevaks. Ma hakkasin kaasa võtma ilmikuid, kes samuti andsid tunnistusi sellest, mida Püha Vaim kirikus oli tegemas.

See osa minu teenistusest algas 1976 ning kestis seitse aastat – kord kuus ja kord kvartalis minna ja jagada Püha Vaimu tööst ja isikust, kuulutada evangeeliumi ja tervendada haigeid. Sellest sai kaks täisajalist tööd – kohaliku koguduse pastor ja evangelist teistes kirikutes.

1982 tundsin ma Jumala kutset paluda määramist kohaliku koguduse üleselt ning jätkata ainult tervendusteenistusega. Ma läksin 1983 sabatiaastale ning selleks ajaks oli mul grupp ilmikuid, kes reisisid minu ja minu naise Audreyga, kes õpetasid, palvetasid ja said meeskonna liikmeteks. Samadest inimestest sai ka minu teenimistöö algne juhatus.

Me palvetasime Jumala juhtimist, otsisime Tema tahet, millise nimega nimetada see teenimistöö. Tuli mõttesse Johannese 3:8, kus Jeesus ütleb Nikodeemusele, et Püha Vaim on nagu tuul – me võime kuulda selle häält, kuid me ei tea, kust see tuleb, või kuhu see läheb. Ma tegime avalduse USA valitsusele luua mittetulundusorganisatsioon, mis rahuldati juunis 1983.

Seega “Wind of the Spirit Ministries” oli sündinud, ning Jumal viis meid paikadesse, millest me ei olnud teadnudki, seni kuni ta meid sinna viis. Nüüdseks on see sündinud juba 34 aasta jooksul.

Sellest ajast alates me oleme olnud 12-l erineval maal ja 46-s USA osariigis läbi viimas töögruppe ja seminare tervenduspalvest, Püha Vaimu andidest, jüngerlusest ja jutlustamisest. Me oleme läbi viinud 5-6 tervenduskooli Asbury Teoloogilises Seminaris, Wilmore’is, kaks Paraguai Piibli Instituudis, Aldersgate Uuendusliikumise keskuses Goodlettsville’is ja paljudes teistes paikades. Ma usun, et oleme läbi viinud üle kuuekümne tervenduskooli lisaks kõikidele teistele seminaridele ja üritustele.

Eesti on olnud üks kõige rõõmustavamaid kogemusi, tervenduskooli läbi viies. Usun, et üks peamisi põhjusi, miks Jumal on lubanud meid meeskonnana Eestisse tulla: et tunnistada igatsuse ja usu sügavust, mis puudutab Jumala südant ja vabastab tema Vaimu tegema tööd, mida Ta armastab teha – tuua oma rahvale tervenemist ja terviklikkust.

Meie maa on viimastel nädalatel saanud löögi hävitavate tormide ja kontrollimatute metsatulekahjude poolt. Üks pilt, mis tuli minu meeltesse Eestis ning Püha Vaimu töö kohta, on samuti nii veest kui tulest. Ma usun, et Püha Vaimu “tsunami” peseb üle Eesti ala ning ka metodisti kiriku. Tal on juhid paigas – vähemalt juhid, keda mina olen kohanud. Ta peseb maha haigetsaamised ja haavad, mille on jätnud okupatsioon ja toob värsket, uut elu selle piirkonna kirikutesse.

Samal ajal näen ma kõiki eesti kristlasi kogemas ristimist püha Vaimu ja tulega, mis põletab ära kõik masenduse, ärevuse, hirmu, ebakindluse ja jõuetuse ning asendab selle väe, armastuse ja mõistliku meele vaimuga. Teil kõigil on Vaim ja annid. Teil on kõik, mis on vajalik, et täita Jeesuse poolt antud käsku oma esimestele jüngritele: “Kuulutage evangeeliumi, parandage haiged ja ajage välja kurjad vaimud.” Ma näen: Jeesus ütleb teile, et ta on andnud teile autoriteedi selle tegemiseks. Hoidke kinni sellest autoriteedist ja vaadake, kuidas Vaim liigub, et edendada Eesti kirikut – kogu kirikut, ja tooge au meie Issandale ja Päästjale, Jeesusele Kristusele.

Jumal õnnistagu teid, kui te täidate Jumala kutset teenimises, millesse Ta on teid kutsunud. Olgu Tema nimi kiidetud.

Tänan veel kord eesõiguse eest olla teiega koos ja jagada teiega aulist Issanda, Jumala ligiolu.

Teie vend ja kaastööline Kristuses
LARRY EDDINGS,
“Wind of the Spirit Ministries” juht

Tunnistus

Koolitusseminaril osalesid mitmed pastorid, eestpalvetajad ja kaastöölised erinevatest kogudustest üle Eesti. Kogesime imelist Püha Vaimu lähedalolu ja sisemist tervenemist, mina kaasa arvatud. Olen tänulik Jumalale uute armsate sõprade eest, kes neil päevil olid Jumala armastuse instrumentideks. Sain isiklikult väga õnnistatud ja sisemiselt üles ehitatud Vaimus, kui pastor Taylor Gallman palvetas mu eest. Ta on juba aastaid olnud tervendusteenistuses koos Larryga ja teeninud mitmetes USA osariikides, Lõuna-Ameerikas, Aafrikas, Filipiinidel, Mehhikos ja Valgevenes.

Seminar päädis praktilise tervendusteenistusega laupäeval, 26. augustil kell 19 Tallinna metodisti kirikus, kusjuures eestpalvetajateks olid tervenduskooli lõpetanute kolmeliikmelised meeskonnad. See andis kõigile võrratu kogemuse teiste inimeste vajaduste eest palvetamisel. Jumal tegi oma tööd. Tänu olgu Tema nimele!

TOOMAS PAJUSOO,
Tallinna koguduse pastor

Jalgrattamatk Valgamaal

Olles teelised, liigume oma igapäevastes tegemistes-toimetustes erinevaid radasid, kuhu Jumal juhib erinevaid inimesi, kellega vahetame kogemusi ja jagame rõõme, muresid, unistusi. Nii on kujunenud ka meie iga-aastane reisiseltskond: on neid, kes on osalenud rattamatkal ja tahavad ikka ja jälle tulla, ja neid, kellega oleme kohtunud ja kutsunud kaasa, et ühiselt koos nautida rattasõitu Eestimaa erinevates paikades. Meie eesmärgiks on veeta see aeg kui vähegi võimalik, koos peredega. Nii on olnud meil seltskonnas 8kuustest kuni 70aastasteni.

Meie jalgrattamatkad said alguse sellest, kui kolme sõbra – Urmas Sassiani (Tallinna kogudus), Tanel Paju (Räpina kogudus) ja Tarmo Kübara (Võru kogudus) teed ristusid, neil tekkis mõte minna jalgratastega vallutama Võrumaa mägesid, võttes jõukatsumisele kaasa ka oma pered ning sõbrad. Matk kujunes mitte niivõrd sportlikuks jõukatsumiseks, kui meeldejäävaks rännakuks keset imeilusat loodust koos heade sõpradega.

Tänaseks oleme juba seitsmel suvel võtnud ühiselt ette jalgrattamatka, mis on viinud meid Võrumaale, Põlvamaale, Tartumaale, Ida-Virumaale ja Valgamaale. See on andnud võimaluse tulla välja argirutiinist ja võimalik, et ka mugavustsoonist ning tutvuda mitmekesise Eestimaa loodusega, armsate paikade ning huvitavate vaatamisväärsuste ja imeliste inimestega. Rattamatk algab reedel, kui läbitakse paarkümmend kilomeetrit, häälestatakse rattaid ja kogunetakse. Laupäev möödub hommikust õhtuni ratastel, millega läbitakse juba 70-80 km; pühapäevane sõit sõltub lähimast kirikust ja võimalustest, kuna oleme alati püüdnud osaleda ka jumalateenistusel.

Sellesuvine matk toimus 14.-16. juulil Tõrvas ja Valgamaal, kus osales peaaegu 30 rattasõitjat, läbisime 110 km. Kohtusime oma teel maailmakuulsa Barclay de Tollyga ja teiste vähemtuntud, aga toredate inimestega, nägime kaunist Lõuna-Eesti loodust, põnevaid koopaid ja valendavaid viljapõlde, mõisaid ja losse, sattusime kogemata ka ühte uhkesse pulmapidusse ja kohalikule vallapeole. Ja nagu ikka, lõppes meie matk kohaliku koguduse jumalateenistusel – sel aastal oli see Tõrva Immanueli koguduses.

Oleme üheskoos kulgenud nii kitsastel kui laiadel, nii siledatel kui kivistel teedel, nii ülesmäge kui allamäge. Oleme tundnud teel teiste toetust ja abi, kuulnud põnevaid jutte, õppinud tundma reisikaaslasi ja näinud imelisi paiku. Jalgrattamatk on aidanud leida ennast, saada lähedasemaks nii oma kaaslaste kui Jumalaga tema loodu kaudu ja võin öelda, et see on midagi nii kehale kui hingele.

LEA KÜBAR, Võru kogudus

Fotod: TARMO KÜBAR

Juulikuul rattaga matkama Valgamaale... jaah, kõlab ju hästi!?

Ei saa jätta mainimata, et rattaga sõitmine on minu üks lemmiktegevusi. Ei hirmutanud ka eesmärk – sõita palju-palju kilomeetreid, sõita mööda kruusateid, läbida tõuse ja järske laskumisi ning mitmeid kurve. Kaaslasteks kristlased, peamiselt metodisti kogudustest üle Eesti.

Olin varem selle seltskonna rattaretkedest kuulnud, kuid jah, nüüd kui sain teada, et võin ka osaleda, olin rõõmus ja otsus minna saigi tehtud.

Matk oli põnev, vaja oli ka iseennast ületada ja pingutada, sest kokku sõitsime rattaga ligi 100 km paari päevaga. Retk oli mitmeti õnnistatud (hea ilmaga, vaatamisväärsustega), eriliselt hoitud (ei olnud suuremaid traumasid ega muud seesugust). Meil oli vahva öömaja (Tõrva misjonikeskus), maitsvad toidud (tänu kokkadele ja abilistele, sh mitmekülgse menüü koostajale) ja suurepärane seltskond.

Matk toimus enamjaolt mööda Valgamaad ja kõik vaatamisväärsused ja paigad, mida nägin, olid tõesti imekenad, lisaks on ju Valgamaa loodus ja teed mitmekesised ja imetlusväärsed. Matka viimane päev, pühapäev, oli eriline ka seetõttu, et saime osaleda jumalateenistusel Tõrva baptistikoguduses.

Teiste matkalistega matkajärgselt muljetades selgus, et kõigile meeldis tänavune matk väga. Lisaks kinkisid korraldajad igale osalejale medali, mis sobis kaela nagu valatult ja tähistas sobivalt sportlikku nädalavahetust ning jääb kenaks mälestusesemeks. Ja nii ootan minagi järgmist ühist rattamatka.

SIRJELI TOMBAK,
Tallinna kogudus

Fotod: TARMO KÜBAR

AASTAD

Aastad viivad, aastad toovad,
meie elukangast koovad.
Viivad kõrvalt mõne kalli,
toovad juustesse meil halli.

Aastad kustutavad ära
mitme asja võltsi sära.
Aastad toovad mõistmist sest,
kus on tuum ja kus on kest.

Aastad viivad tervist, rammu,
lühendavad meie sammu.
Aastad toovad märkamist,
varavalges ärkamist.

Aastad toonud palvejulgust,
südamesse rahu, valgust.
Seda aastad küll ei vii,
see mu usk ja kindlus siin.

MAIRE SIMM,
august 2016

Jumala elustavast armust ja selle eesmärgist

(Efesose kirja näitel)

Sissejuhatavat: *Efesose kiri on saadetud kogudusele, kes elas Väike-Aasia (tänase Türgi) aladel tähtsas sadamalinnas ja kaubanduskeskuses. Linna religioossest atmosfäärist saame pisut aimu Apostlite tegude raamatu 19. peatükki lugedes – tegeldi nõidumise, manamise, ettekuulutamise ja teiste kultuslike praktikatega. Erilist austust ja tähelepanu pälvis linna jumalanna Artemis (üsna koomilist lugu möllust Efesoses oleme kindlasti lugenud). Olemasolevale infole tuginedes võib teha järelduse, et Efesoses sündinud kristliku koguduse enamiku moodustasid pöördunud paganad: „Ja paljud nendest, kes olid saanud usklikuks, tulid ning tunnistasid ja rääkisid oma tegudest. Aga paljud neist, kes olid tegelnud nõiakunstiga, tõid oma raamatud kokku ja põletasid need ära kõikide silma all. Ja kui nende hind kokku arvestati, leiti see olevat viiskümmend tuhat hõberaha. Nõnda võimsalt kasvas ja tugevnes Issanda sõna.“ (Ap 19:18-20.) Paulus ise kirjutab sellest perioodist oma teenimistöös järgmist: „Efesosse jään ma aga nelipühani, sest mulle on siin avanenud uks suureks ja tõhusaks tööks, ent vastaseid on palju.“ (1Kr 16:8, 9.)*

Niisuguses olukorras ei olnud kogudusel kindlasti kerge, ja seda teadis ka Paulus. Nii kirjutabki ta neile julgustava kirja, tehes seda talle omasel viisil, nimelt, peamisi Kristuse lunastustöösse puutuvaid tõdesid uuesti ja uuesti korrates. „Üht ja sedasama teile kirjutada ei ole mulle tüütav, aga teid teeb see kindlaks“, kirjutab ta näiteks filiplastele (Fl 3:1). Rajatud koguduste karjasena peab apostel tähtsaimaks koguduse ühtsust ehk teisiti öeldes, olla üks Kristuses. Miks? Sest kui vastasseisu ja lahkhelisid kogeti väljastpoolt, siis eeldas ja soovis Paulus, et vähemalt kristlased oleksid üksmeelsed. Mõistes, et see on Kristuse lunastus, mis neid on teinud inimestena võrdväärseteks ja äratanud armastuse ning hoolimise üksteise vastu – olgu ta siis juut või pagan.

Kuivõrd tähtis on koguduse üksolemine Kristuses, seda rõhutab Paulus mitmete erinevate näidetega elust: kogudus on sarnane ihule, selle peaks on Kristus; või nagu ehitus, mille nurgakivi on Kristus; või siis jälle abielunaine, kellele Kristus on otsekui meheks. „Üks ihu ja üks vaim, nagu te olete ka kutsutud üheks lootuseks oma kutsumise poolest; üks Issand, üks usk, üks ristimine, üks Jumal ja kõikide Isa, kes on kõikide üle ja kõikide läbi ja kõikide sees“, võtab apostel tähtsa sõnumi kokku (Ef 4:4-6). Samas on kirja lugedes selge, et niisugune mõte pole vaid Pauluse soovunelm, vaid toetub sügavale äratundmisele Jumala etteulatuvast plaanist päästa Kristuse läbi terve maailm. Juba kirja alguses meenutab ta kogudusele varem öeldut: „Nõnda nagu Jumal on meid Kristuses valinud enne maailma rajamist olema pühad ja laitmatud tema palge ees armastuses, **meid ette määrates lapseõiguse osalisteks** Jeesuse **Kristuse kaudu enese juurde** oma tahtmise heameelt mööda, **tema armu kirkuse kiituseks**.“ (Ef 1:4-6a.) Tõepoolest, sellega ütleb apostel välja kogu Jumala plaani.

Kahtlemata toetus koguduse üksolemise jumaliku tõe äratundmine Pauluse enda kogemusele Damaskuse teel, kui Jeesus talle seal ennast ilmutas. Saadud ilmutusele – et paganadki on kaaspärijad ja ühes ihus ja osalised Jumala tõotusest Kristuses Jeesuses evangeeliumi kaudu – toetus Paulus edaspidi ka ülejäänus.

Sissejuhatavas osas rääkisin pisut sellest, millisest sotsiaal-religioossest keskkonnast koguduseliikmed pärit olid – ebausk, maagia, nõidus ja muu säärane (kogu impeeriumis tunti Efesost kui „maagia-linna“). Apostlite tegude raamatust loeme, et Paulus õpetas seal oma esimesi samme tegevat kogudust üle kahe aasta (Ap 19:10), kirjas peab ta aga vajalikuks „üht ja sedasama“ neile meelde tuletada, nimelt, millest Jumal neid – endisi paganaid – õieti päästnud oli: „Jumal on teinud elavaks ka teid, kes te olite surnud oma üleastumistes ja pattudes, milles te varem käisite selle maailma ajastu viisil, vürsti viisil, kellel on meelevald õhus, vaimu viisil, kes nüüdki on tegev sõnakuulmatute laste seas; kelle seas ka meie kõik varem käisime oma lihalikes himudes, tehes liha ja mõtete tahtmist mööda, ning me olime loomu poolest viha lapsed nagu teisedki.“ (Ef 2:1, 2.)

Võib olla julgustaks vahel meidki oma usuteel käimise meenutamine ja kõrvutamine selle olukorraga, mille oleme täna? Endale osaks saanud armu tunneksime selles kõhklemata ära. Efeslasi julgustab Paulus seevastu järgmiste sõnadega: „Aga Jumal, kes on rikas halastuselt, on

meid koos Kristusega teinud elavaks oma suure armastuse pärast, millega ta meid on armastanud, kuigi me olime surnud üleastumistes – **on meid ühes Kristusega teinud elavaks**“ (2:4, 5). Kahekordse kinnitusega – „te olete päästetud armu läbi“ – tahab Paulus ilmselgelt kogudust julgustada, et Jumala etteulatuv plaan inimkonna päästmiseks on tõeks saanud ka nende enda kogemuses.

Nii joonistub kirja teksti kaudu selgelt välja pilt Pauluse arusaamisest Kristuse saladusest, nagu ta ise ka kirjutab: „Seda lugedes te võite mõista minu arusaamist Kristuse saladusest, mida muistsete põlvede aegu ei antud teada inimlastele nii, nagu see nüüd on ilmutatud tema pühadele apostlitele Vaimus: et paganadki on tõotuse (st Aabrahamile antud tõotuse), kaaspärijad … “ (3:4-6a.)

Pühakirja lugenuna teame, et Jumal mõistis inimkonna üle kohut siis, kui Ta inimese oma vahetust ligiolust välja heitis, kuna see oli Jumala käsule sõnakuulmatu. Kuid õnneks ei räägi Pühakiri midagi sellest, nagu oleks Jumal tekkinud olukorraga rahule jäänud, hoopis vastupidi. Tema kui Looja valutas juhtunu pärast südant ega saanud seda lihtsalt hüljata! Pühakiri nimetab niisugust hoiakut Jumala armastuseks. Juudi religioonifilosoof Leo Beack kirjutab Jumala armastusest nõnda: „Piibli keeles leiab sõna armastus (*hesed* ka halastuse ja ustavuse mõttes) tähenduse ema armastuses lapse vastu – see on kõige loomulikum, kõige andvam armastus, mis ei teki ega kujune, vaid mis on sama vana kui elu, millele ta end pühendab. /…./. See väljendab üksnes armastust, mis on alati olemas olnud ja mis on alati olemas.“

Mõtleme ehk liialt tihti, et jääme mõne eksimise või ülesastumise tõttu Jumala armust ilma; et Jumal oma pilgu meie pealt ära pöörab; on isegi vihane?

Mõtleme ehk liialt tihti, et jääme mõne eksimise või ülesastumise tõttu Jumala armust ilma; et Jumal oma pilgu meie pealt ära pöörab; on isegi vihane? Enamike kristlaste kogemuse najal võib õnneks öelda, et just siis on Jumal oma loodule kõige lähemal, seda päästa püüdes: „Sest ta teab, millised me oleme; Tal on meeles, et oleme põrm,“ laulab psalmi autor (Ps 103:14). Jeesus ütleb ju sama: „Mis te arvate? Kui ühel inimesel juhtub olema sada lammast ja üks neist ära eksib, eks ta jäta need üheksakümmend üheksa mägedesse ja lähe otsima eksinut?“ (Mt 18:12.)

Paulus oli Jumala vabastavat armu ja armu sügavust ise kogenud ning seepärast kirjutab ta: „Sest teie olete armust õndsaks saanud usu kaudu ja see **pole mitte teist enestest**; **see on Jumala and**; mitte tegudest, et ükski ei saaks kiidelda“ (2:7, 8). (Tõenäoliselt on Paulus vihjanud siin ka neile, kes propageerisid lisaks usule Kristusse Vana Testamendi seaduse pidamist, nagu oleks usk vaid siis õigustatud). Kuid eks teame omastki kogemusest, et lihtsam on väliste toimingute kaudu usku ülal pidada kui usust tulenevate tegudega seda kinnitada.

See, mida Paulus Kristust ja ainult Kristust päästjana esile tõstes tahab öelda, on tõde, et ainuüksi inimene Jeesus võis inimkonna jaoks ära lahendada ta põhiküsimuse – see on küsimus patu väest ja meelevallast olla sõnakuulelik Jumalale. Ehk kui küsiksime teisti: kust tuleb võime kuuletuda Jumala sõnale? Iisraeli rahva nurinad kõrbes ja hilisemad ahvatlused teenida teisi jumalaid tulid just meelevalla puudumisest. Kindlasti olid efeslased ise oma varasemas elus kogenud, et ei maagilised toimingud, ei loitsud ega talismanid või ohverdamised jumalatele andnud neile täit garantiid. Pigem olid nad olnud oma jumalate tujude meelevallas.

Niisiis oli meelevalla küsimus oluline teema, samas ka vastus küsimusele, millest Jumal neid – endisi paganaid – õieti päästnud oli. Paulus väljendab seda mõistega „elavakstegemine Kristuses“, mis ei tähenda ju muud kui osasaamist Jumala Vaimust Kristuse surnuist ülestõusmise tõttu. Jeesuse apostel Johannes on talletanud sama mõtte ühte Piibli kuldsalmidest: „Aga kõigile, kes tema vastu võtsid, andis ta meelevalla saada Jumala lasteks, neile, kes usuvad tema nimesse.“ (Jh 1:12.) St, meelevalla elada Jumala sõna kohaselt.

Järelikult on siis Kristuse surmast ja ülestõusmise väest osasaamine osaks Jumala etteulatuvast päästmisplaanist, sest ainult nii saab see täita Jumalat saadud ülesannet maailmas – austada oma eluga Jumalat, Loojat ja hoolitsevat Isa, nagu Paulus tõdeb: „Me oleme siis tema teos, Kristuses Jeesuses loodud heade tegude tegemiseks.“ (2:10.) Apostel viitab selle ütlusega kindlasti loomisloole ja aega, mil osadus Jumala ja inimese vahel oli veel rikkumata. 1. Moosese raamatu autor on loo üles tähendanud nii: „Ja Jumal lõi inimese oma näo järgi, Jumala näo järgi lõi ta tema, ta lõi tema meheks ja naiseks. Ja Jumal õnnistas neid, /…/.“ „Ja Issand Jumal võttis inimese ja pani ta Eedeni aeda harima ja hoidma“ (1Ms 1:27, 28; 1Ms 2:15).

Inimene kuulub siis lahutamatult Jumala juurde ja Jumal saab avalikuks päästetud inimese elus ja tegudes. „Tee seda, mida Jumal käsib, siis tead sa ka seda, kes Tema on;“ nagu Baeck kirjutab: „Jumala olemuse tundmine tähendas prohvetite jaoks teadmist, et Ta on õiglane, äraostmatu, head sooviv, armuline ja pikameelne; teadmist, et Ta katsub uurib läbi inimese südame; teadmist, et Ta on määranud inimese heale (ehk, soovib, et inimene elaks headuses, aut.). **Jumala tundmine õpetab meile seda, mis inimene olema peaks** /…/. Jumala teed on teed, mida mööda inimene käima peaks – et hoida Igavese teed ja teha, mis on õige ja kohus“ (1Ms 18:19).

„Me oleme siis tema teos, Kristuses Jeesuses loodud heade tegude tegemiseks.“

Ja lõpetuseks, Pauluse kiri efeslastele juhatas nii neid kui juhatab meid mõistma Jumala päästeplaani sügavust ja iga üksiku inimese kutsumise tõsidust – see on – ilmutada päästetute kaudu ennast maailmale.

ANNE SALURAID,
Tallinna kogudus

Jom Kippur – LEPITUSPÄEV

MARGIT PRANTSUS

SISSEJUHATUS SÜGISPÜHADESSE

Tervelt kolm nädalat kestab igal sügisel juudi pühade hooaeg. See algab *roš hašana* ehk Uusaasta pühaga, millele järgnevad kümme Aukartuse päeva. Kümnendal päeval on *jom kippur* ehk lepituspäev ning nädala jagu hiljem lõpetab sügispühade hooaja kaheksa päeva kestev *sukot* ehk lehtmajade püha.

Juudi kalender ei lange kokku meil käibel oleva Gregoriuse kalendriga, mistõttu on meie vaatevinklist võetuna igal aastal juudi pühad umbes kuu aja võrra nihkes. *Roš hašana* on näiteks mõnel aastal septembri alguses; teisel aastal jällegi oktoobri alguses. *Roš hašana* alustab juudi kalendri järgi uut aastaringi; esimeseks kalendrikuuks on tisrikuu.

Käesoleval aastal algas juudi uus aasta 20. septembri õhtul; lepituspäeva tähistatakse 29. septembri õhtust 30. septembri õhtuni ja lehtmajade püha on 4. oktoobri õhtust 13. oktoobri õhtuni. Iisraelis kestab lehtmajade püha päeva võrra vähem kui mujal maades.

Maurycy Gottliebi maal "Juudid palvetamas sünagoogis Yom Kippuri ajal" (1878)

Jom kippur ehk lepituspäev on piiblis esitatud heebreakeelse nimega *jom ha-kipurim* ehk lepituste päev. See on juudi kalendri aastaringi kõige tõsisem ja pühalikum päev. Selle kohta on räägitud 3. Moosese raamatus 23. peatükis salmides 27-32: *„Aga kümnes päev selles seitsmendas kuus on lepituspäev; see olgu teile pühaks kokkutulekuks: alandage siis oma hinged ja ohverdage Issandale tuleohvreid! Sel päeval ärge tehke ühtegi tööd, sest see on teile lepituspäevaks, mil teie eest lepitust toimetatakse Issanda, teie Jumala ees! Jah, igaüks, kes sel päeval ennast ei alanda, hävitatagu oma rahva seast! Ja igaühe, kes sel päeval teeb mingit tööd, ma hävitan tema rahva seast! Ärge tehke siis ühtegi tööd; see olgu teie sugupõlvedele igaveseks seaduseks, kus te iganes asute! See olgu teile täielikuks hingamispäevaks ja hingede alandamiseks! Algusega kuu üheksanda päeva õhtul, õhtust õhtuni, pidage seda oma hingamispäeva!"*

Niimoodi on tooras ehk Moosese raamatutes räägitud lepituspäeva kohta. Sõna *kippur* arvatakse pärinevat sõnast *kafar* või *kofer*, mis heebrea keeles tähendab lunastust – lunastamist asendusohvri näol. Ohvrilooma vere valamise läbi saab inimese patt lepitatud. Pannes käed selle looma peale, tunnistatakse tema peale patud, mis on kuulunud inimesele. Seejärel ohvriloom tapetakse.

Piibliaegadel oli *jom kippur* see päev, kui ülempreester ainsa korrana aastas sisenes templi kõige pühamasse paika, ohverdades seal esmalt enda pattude eest ja seejärel kogu rahva pattude eest. Süütu loom pidi surema inimeste pattude eest – nii-öelda elu elu vastu. Tänapäeval ei ole enam templit. Jeruusalemma südames asunud teine tempel hävitati aastal 70 m.a.j. Kui ei ole templit, ei ole ka traditsioonilist ohvriteenistust, kuna loomohvreid võis tuua vaid templis. Aga lepituspäeva tähistatakse juutide seas sellele vaatamata tänaseni paastumise ja palvetamisega, kuigi ohverdamist templi puudumisel enam ei toimu. Rabiinlik traditsioon ütleb, et nüüd on iga inimene ise vastutav selle eest, et ta oma patud Jumala käest andeks paluks ja Jumalaga lepitatud saaks.

Messiaanlikud ehk Jeesust oma Päästjana tunnistavad juudid usuvad, et Jeesus on see, kes on inimesed Jumalaga lepitanud. Jeesus on see ülempreester, kes, nagu ka

Heebrea kiri Uues Testamendis kirjeldab, on ühe korra ja jäädavalt oma elu ristil ohvriks tuues inimkonna Jumalaga lepitanud ning on meid vaenlase käest päästnud.

Suurem osa Iisraelis elavatest messiaanlikest juutidest peavad ja pühitsevad *jom kippurit* ehk lepituspäeva nagu religioossed juudid. Seda peamiselt selleks, et end juudi rahvana identifitseerida. Paastutakse 25 tundi järjest ja pühendatakse suurem osa päevast Jumala otsimisele. Aga teatakse, et Jeesuse on meie patud juba lepitatud.

Toora keskse raamatu ehk 3. Moosese raamatu mõtteks on pühadus. Seal on palju räägitud erinevatest korraldustest ja ohvrisüsteemist, ja selle kõige mõte on pühadus ja puhtus – et inimesed saaksid elada puhtana Jumala ees. Eelkõige tehakse põhimõtteliselt vahet, mis on puhas ja mis ei ole puhas. Sest eriti tänapäeva maailmas kipuvad need piirid väga sageli hägustuma. Jumala idee 3. Moosese raamatu erinevate korralduste ja reeglitega ja ka lepituspäevaga näib olevat see, et inimesed oleksid puhta südamega ja elaksid püha elu Tema ees.

Juutide traditsiooni järgi on eelnenud *jom kippurile* suur meeleparandusaeg, nn Aukartuse päevad, mil on palvetatud, oma südamesse vaadatud, eksimused nii Jumalalt kui inimestelt andeks palutud ning vajalikke muudatusi oma elus tehtud – nii mõttetasandil kui ka kõva häälega välja öeldud.

Juudiusus on huvitav asi ka see, et mis puudutab inimeste-vahelisi eksimusi, tuleb kõigepealt andeks paluda inimeselt, kelle vastu on eksitud ning alles seejärel Jumalalt. Sest kui inimeselt, kelle vastu eksiti, andeks ei ole palutud, mis andeksandmist siis Jumalalt oodata? Selline on juudiusu seisukoht.

Roš hašanast ehk uue aasta algusest peale kestnud meeleparandusaeg tipneb suure lepituspäevaga, mil saab selgeks, millise tuleva aasta lubab Jumal igale inimesele osaks saada – juudid usuvad, et selleks päevaks saab see kirja ja pitseeritud Jumala taevastesse raamatutesse. Ja uus aasta tuleb iga inimese jaoks vastavalt selline, kuidas ta meelt on parandanud oma eelmise aasta vigadest ning kas ta on andeks palunud inimestelt ja Jumalalt.

William Holman Hunt - ohvriloom.

Gerhard Kroll templiteenistusest

Gerhard Krolli suurteosest pealkirjaga „Jeesuse jälgedel“ saab lugeda selle kohta, kuidas see juudi kalendriaasta kõige erilisem ja olulisem päev – lepituspäev – muistses templis välja nägi: Templi kõige salajasem koht oli kõige püham paik – ruudukujuline ruum küljepikkusega 10 meetrit, mida pühast paigast eraldas suur vahevaip. Siin oli Saalomoniaegses templis seaduselaegas, manna, Aaroni kepp ja mõlemad Siinai mäe käsulauad. Heroodese-aegses teises templis oli kõige püham paik täiesti tühi. Kolme sõrme kõrgune kivi tähistas kohta, kus oli olnud esimese templi hävitamisest kadunuks jäänud seaduselaegas.

Sellesse ruumi ei tohtinud astuda ühegi inimese jalg ja seda ei tohtinud näha ühegi inimese silm. Ainult ülempreester võis üks kord aastas, lepituspäeval, siseneda kõige pühamasse paika, et nn. põhjakivil, kus oli olnud seaduselaegas, ligiolevale Jumalale suitsutusohver tuua.

Kui tahes kaugele inimkonna ajalukku me tagasi vaatame, on alati ohverdatud. Ohver väljendab religioosset veendumust, et inimene kuulub Jumalale. Inimene peab tunnistama Jumala ülemvõimu ja loojaväge ning kuulutama Tema au. Jumala tunnistamine ei tohi aga seisneda vaid sõnades – seda tuleb väljendada ka andumuse abil. Inimene peab end andma Jumala tahte meelevalda. See sünnib ohvri kaudu.

Ohverdamise tähendus määrati Iisraeli jaoks täpselt kindlaks pärast Egiptuse orjapõlvest vabanemist, kui Iisrael sai Siinai mäel Jumala Seaduse, mis määras ohvrite arvu ja ohverdamise korra reeglid. Igapäevane ohvrikultus nõudis hommikul ja õhtul suitsutusohvrit, üheaastase veatu jäära põletusohvrit, lisaks joogi- ja roaohvrit. Veel enne koitu äratas templiametnik teenistuses olevad preestrid, kes magasid sisemise eesõue kambris. Kui nad olid preestrirõivad selga pannud, loositi nende vahel välja ohvriteenistuse eri toimingud. Loosiga määratud pesid siis vasknõus käsi ja jalgu ning alustasid tööd. Ühed pühkisid põletusohvrialtari tuha kuldsetesse ämbritesse, teised puhastasid seitsmeharulist küünlajalga ja täitsid selle õliga, kolmandad avasid templi väravad.

Koidu puhkemisel toodi lambakambrist ohvritall. Preestrid jootsid looma kuldsest peekrist, siis tall tapeti, nüliti ja tükeldati. Üks preester võttis ohvriverd ja piserdas sellega altari kõige esileküündivamaid osi – altarisarvi altari neljas nurgas. Altar oli Jumala erilise kohaloleku paik. Kui veri, mis tähendas elu, altari sarvedele määriti, oli see tõenduseks Jumalale, et üks elu on ohverdatud ja võlg tasutud.

Pärast ohvilooma tapmist palvetasid preestrid üheskoos suurt palvet „Kuule, Iisrael“. Siis loositi kolm preestrit, kes pidid tooma suitsutusohvri. Kui suitsutusaltar ja seitsmeharuline küünlajalg olid puhastatud, viis esimene preester süsi kullast pannil põletusohvrialtarilt kullast suitsutusohvrialtarile, pühasse paika. Teine preester võttis karbikese suitsutusrohtudega, mida kolmas sütele puistas. Kui esimene ja teine preester, olles oma kohuse täitnud ja Jumala ette silmili langenud, pühast paigast lahkusid, jäi kolmas viiruki põletamisel – kogu ohvritalituse kõige pidulikumal hetkel – üksinda pühamusse. Ta ei tohtinud aga ohvri toomisega viivitada ega liiga kaua templis viibida, et, nagu talmudis on öeldud *„Iisrael kartma ei hakkaks, et ta ei suutnud Jahve lähedust taluda“.*

Just sellisel hetkel juhtus, et teenistuses olevale preester Sakariasele ilmus ingel Gabriel ja kuulutas talle poja sündi, kellele ta pidi nimeks panema Johannes. Luuka evangeeliumi 1. peatükis on öeldud, et "Rahvas oli ootamas Sakariast ja pani imeks, et ta nii kaua viibis templis". Nimelt andsid preestrid pärast suitsutusohvri toomist templi astmetel rahvale oma preesterliku õnnistuse. Seepeale viskasid kuus preestrit tapetud ohvritalle tükid põletusohvrialtari leekidesse. Preestrite puhutavate hõbepasunate helide saatel heitis rahvas Jahve ette silmili maha.

(Lk. 137)

Tere Iisraeli-maalt!

Eelmises ajakirjas alustasime lugu nelja eestlase viibimisest Iisraelis. Rahvusvahelise Sar-El programmi raames teenisid nad vabatahtlikena Iisraeli Kaitseväes. Sellest reisist sündisid kirjad kodustele.

Araablane Josef meile kuuma teed serveerimas. *Fotod erakogust*

02. aprill 2017

Oleme puhkamas Ashdodis järjekordsest tihedast töönädalast sõjaväebaasis.

Eelmise kirja lõpetasin hetkel, kui läksime Jeruusalemmas Holokausti muuseumisse ning sealt armeebussiga tagasi kõrbesse. Yad Vashem, nagu seda muuseumit nimetatakse, mõjub alati iselaadselt, hoolimata kui palju seal käinud oled. Meie giidiks on hallipäine juudi vanahärra, kelle sügavates kurbades silmades vilksatavad aeg-ajalt lõbusad sädemekesed. Tal on võime lühikese 1,5 tunniga liikuda läbi päratu suure hoone- ja infokolossi ning seada me ette lugu inimkonna ühest tumedamast ajaloohetkest. Ringkäigu lõpul vaatavad vana juudi elutargad silmad meile otsa ja ta ütleb: „Ärge mõelge nii, et küll olid kurjad ajad! Kurjus on jätkuvalt olemas ja tegutsemisvalmis, ent tema vägi ja toimimisvõime sõltub meie igaühe valikutest ja otsustest.“

Baasis korrastame väeosa territooriumi. Töötame gaasi- ja bensiinihoidlas, mis tuleb puhastada taimedest ja prügist. Mingit erilist taimkatet siin küll ei ole, kuid see, mis ennast liiva ja kivide vahele on juurinud, hoiab sealt ka kirglikult kinni. Kõigele lisaks on kõrbeisendid varustatud päris õelate ogade ja okastega. Hea et võtsime Eestist targu kaasa töökindad, norrakad on sunnitud läbi ajama kummikinnaste pakiga. Kujutlege neid oigeid ja ohkeid, mida nõeljate pusade kilekindaga kotti surumine tekitab! Taimkate eemaldatakse tuleohutuse pärast, sest suveks muutuvad praegused rohelised, kirevaõielised tuustid takuküünaldeks.

Heakord ei ole armee primaarülesanne ning seetõttu napib töövahendeid. Saame 16 inimese peale 4 kirkat, mättalabida, labida, kõbla, oksakäärid, katkise varrega murureha, veel jupima varrega plastmassreha ning kilekotirullid. Kõik! Pole siis ime, et tööriistade peale „ihutakse hammast“ ja nii mõnigi vaatab kiiva silmaga seda, kes võidukalt mingi riistaga tööle marsib. Kaks kätt on aga igaühel ning veidike nuppu ja vedamist ka. Nt mina leian endale liiva seest kahvli, millega annab edukalt palmi- ja põõsaaluseid kaabitseda ning isegi maapinda tasandada. Hans silmab prügimäel vana roostes raudreha, millele *„ta harjavarre taha lõi ja trofeena uhkelt mulle tõi“*.

Ja siis teeääred ja elektriliini alused. Igaüks saab oma lõigu ja nii ta läheb: kirka-labidarinne ees, siis palmipügaja, sodikorjaja ning rehamees silib maa kenasti puhtaks. Töö ei ole kerge: päike sirab lagipähe, palavus, tolm, sõdurivormi seljast võtta ei tohi. Õnneks läkitab Jumal ikka jahutavaid tuuleiile. Kogu vaeva korvab teadmine, et meie abi vabastab sõdurid tegelema palju tähtsamaga. Täpselt nagu koguduseski, kus vabatahtlike hindamatu töö võimaldab vaimulikel pühenduda oma põhimissioonile.

Päris palju on siin vene keelt kõnelevaid juute – Ukrainast, Tšetšeeniast, Valgevenest, Gruusiast. Igaühel oma lugu ja arvamus elust Iisraelis. Tunda on, et kohanemine ei ole päris valutu. Ei ole lihtne lahti kiskuda maast, kus oled sündinud ja kasvanud ning tulla uude keskkonda, olgugi et tegemist on su esiisade maaga. Elu Iisraelis on kallis. Mõned kaaluvad peale armeeteenistuse lõppu tagasiminekut oma endisele kodumaale. Vaevalt et nad sealgi rahu südamesse saavad. Jumala sõrm on juudi rahva peal ning nad peavad kogunema Tema poolt määratud Maale.

Väliõppuste laoga tegelemine toob palju elevust. Meid juhendab väikene, musta habeme ja prillidega mees, keda kutsutakse „köögikindraliks“. Hoone sisaldab kõikvõimalikku liivatolmuga kaetud nodi: potid, pliidid, nõud, plakatid, küünlad, palveraamatud. Punajuukseline, pikkade oimulokkidega rabi kontrollib pingsalt õuele tassitud kaste. Tema huviorbiidis on kirjandus ning teenistusriistad. Puhastan

Gazast tulistatud raketid Sderoti linna politseimuuseumis

parajasti ühte kasti, kus on *hanukka* küünlad ja küünlajalad. Pihku jääb üks vana nikerdustega küünlajalg. Jään seda silmitsema. Köögikindral on seda märganud: kohe on ta kõksti mu kõrval ning küsib, kas tahan seda endale. Kes ei tahaks! „Pane siis endale kotti! Tee korda ja saad ilusa *shabbati* küünlajala.“ Ei lase seda enam teist korda öelda. Mees läheb aga veel lahkemaks ja teatab, et igaüks võib siit midagi mälestuseks võtta. Igatahes saame ühisel jõul suure tööga ühele poole. Köögikindral on tänulikkus ise ja ta nägu särab rahulolust.

Sellese nädalasse jääb ka üks tõsine läbielamus. Ootamatult tuli teade, et Sar-El juhtkond plaanib meie üleviimist teise väeosasse. Õhujõubaasid pidid teiste üksustega võrreldes olema niigi paremas korras ning meie tööd vajatakse mujal. Rahval ei lähe enam söök ega jook alla. Õnnetu on ka baasirahvas. Käime rääkimas oma ülevaataja Noaga, ka tema ei tahaks siit lahkuda. „Aga minge teie rääkige ohvitseriga, võib olla annab midagi teha.“ Ohvitser aga laiutab käsi – käsu vastu ei saa. Noa võtab telefonikõne ülemusele ja palub meil rääkida, kui väga tahaks grupp siin jätkata. Vastus on selge „ei“. Kõik teed jooksevad kinni, lootus kaob. Tuleb leppida ja usaldada Jumalat.

Baasi juhtkond korraldab meile viimase piduliku söömaaja. Võrratud road, garneeringud, lõhnad! Sisimas on peielaua tunne. Klõbistame ja nohistame tasakesti igaüks oma portsuga. Ohvitserid tulevad meid väeosa nimel tänama ning annavad väikeseid meeneid.

Äkki tõuseb Noa ja palub tähelepanu: ta on saanud kõne Sar-El juhtkonnast ja meile anti luba siiajäämiseks. Sõnu pole! Inimesed nutavad ja naeravad vaheldumisi. Juudid säravad, näod laias naerus, meie reaktsioone nähes. Sel õhtul sõidame sügava õnnetundega lõunamaa tähistaeva all oma sõdurikoju. Keegi seal ülal on oma palava armastusega meid üle valanud ja teinud võimatust võimalikkuse.

Need on vaid mõned seigad meie seiklustihedatest päevadest, nüüd oleme jõudnud Ashdodi. Peatume siin Vahemere ranniku ääres asuvas Norra Meremeeste Kodus. Iidne Ashdod, mille peale tänane linn on ehitatud, kuulub kirjalikes allikates mainitavate andmete järgi maailma vanimate linnade hulka, dateeritud 17. saj eKr. Tänane Ashdod on modernne sadamalinn, 60% Iisraeli imporditavast kaubatarnest liigub siit kaudu. Tegemist on eranditult juutide linnaga, kus elab palju endisest NSVL-st, Indiast ja Põhja-Aafrikast emigreerunuid.

Käime Gaza piiri ääres. Nii võib öelda küll, sest seisame kõrgel mäekünkal, kust avaneb lai vaade Gaza linnale. Näeme soomukeid ja sõjaväemasinaid siinsamas lähedaloleval piiril sõitmas. Meie giidiks on norralanna, kes on üle 50 aasta Iisraelis elanud.

Juudiriik on alates oma eksistentsi teisest päevast sisuliselt sõjas, mistõttu rõhuasetus armee ülesehitusele on Iisraeli puhul eluliselt vajalik. Ainsad sõbralikud naabrid on hetkel Jordaania ja Egiptus. Viimane suurem kokkupõrge antud piirkonnas oli 2008-2009, kuid võitlus terrorismiga on jäänud igapäevaseks paratamatuseks.

Gazas elab praegu 1,8-2 milj inimest, pooled neist lapsed ja noored. Yasser Arafati võimu ajal tehti igale Gaza moslemi naisele kohustuseks sünnitada vähemalt 7 last, et täita maa inimestega. 2020. aastaks ennustatakse piirkonna rahvaarvuks 2,1 milj. Selline inimmass muudab Gaza elamiskõlbmatuks. Tegemist on maailma suurima pagulaskriisiga, kuid välja ei saa neid sealt lasta vaenulikkuse tõttu. Selle otsuse juures püsib nii Egiptus, kellel on Gazaga 11 km ühist riigipiiri, kui ka Iisrael, keda Palestiina OV riigina ei tunnista. Rahu Iisraeliga ei tule kõne alla. 2007. aastast valitseb Gazas Moslemi Vennaskonna fundamentaalne rühmitus Hamas.

Hamasiga seoses tasub meeles pidada 3 asja: a) neil on kindel eesmärk hävitada Iisrael; b) Iisraeli kaitserünnakute ajal kasutatakse lapsi majakatustel kilbina, sest islami teoloogia järgi saab laps õige eesmärgi nimel surres otse paradiisi; c) Hamasile sobiv Iisraeli-vaenulik informatsioon ja mentaliteet levib sekulaarsete lääneajakirjanike kaudu, kes ei mõista konflikti vaimset olemust – võitlust maa pärast.

Gaza piirkond oli algselt kõrb, kuhu aja jooksul asusid elama ca 8000 juudi asunikku. Nad rajasid niisutussüsteeme, põlde, kasvuhooneid, siit eksporditi rohkelt maisi ja päevalilleõli. Olukord muutus aga drastiliselt. 2005. aastal oli Iisraeli valitsus sunnitud evakueerima kõik Gaza juudid araablaste vägivalla ja tagakiusu pärast. Praegu ei ela seal

Sderoti linna laste mänguväljak, mis koosneb pommivarjenditest.

ühtegi juuti. Toonane otsus oli, et Iisrael õhib kõik juutide elumajad, kuid jätab alles paikkonna infrastruktuuri, kasvuhooned, et elu võiks jätkuda. Paraku purustasid araablased pimedas vihas kõik, mida juutide käed olid puudutanud ja rajanud.

Külastame Sderoti linna, mille lähim punkt asub Gaza piirist 840 m kaugusel. Linn on Hamasi raketirünnakute peasihtmärk, mistõttu seda kutsutakse „*Bomb Shelter Capital of the World*“ (maailma pommivarjendi pealinn). Kõigil siinsetel elamutel on varjendid, hoonete katused tehakse kuulikindlast materjalist. Hamasi rakettide ohtlikkus seisneb sisus: tegemist ei ole väga tugeva lõhkeaine kogustega, kuid sinna sisse peidetakse metalli, naelu, klaasi – kõike, mis võiks inimesi vigastada või surmata.

Riik toetab varjendite ehitamist täies ulatuses. Kinnisvara on siin odav, kuid elada saavad vaid julged inimesed. Kohalik ütleb: „Me ei karda ega lähe siit ära. See on meie kodu.“

Masendav on vaadata laste mänguväljakuid, kus mängumajadeks on pommivarjendid. Ühtepidi turvaline, teistpidi toidab see alateadvuses alaliselt ohutunnet. 75% linna lastest kannatavad post-traumaatilise stressi all: ei suuda üksi toas magada, mõned ei ole võimelised koolis käima, märkimisväärselt on levinud sotsiaalfoobia. Enamik lastest ja noortest kasutavad närvisüsteemi tasakaalus hoidmiseks psühhotroopseid ravimeid. Iisraeli riik planeerib linnaelanike evakueerimist mitte füüsilise sõja, vaid vaimse sõjasurve tõttu.

Käime ka ühes linna heategevusorganisatsioonis „*Hands of Mercy*“ („Halastuse käed“), kus sõbralik messiaanlik juut Jesse aitab koos vabatahtlikega pommirünnakute ohvreid. Kõik vabatahtlikud üle maailma on siia alati appi oodatud.

Homme hommikul sõidame armeebussiga taas Negevi kõrbesse oma sõdursõprade juurde. Seekord viimaseks nädalaks.

Järgmine kord loodan teile kirjutada Tel Avivis, kust plaanime rännata Soolamere-äärsetesse paikadesse.

Shabbat shalom Eestimaale!
Südameõnnistusega
SIRLY+HANS, TARMO ja HELGI

EMK XIII suvekonverents „Muutuge uueks oma meele uuendamise teel”

XIII suvekonverents, mille korraldamisega alustati juba möödunud aastal, on nüüdseks saanud ajalooks ja seega on paras hetk meenutada toimunut. Juba peale eelmise suvekonverentsi lõppu alustati uue planeerimisega. Esimesena saavad paika selle aeg ja broneeritakse telk. Kõigi rõõmuks oli sel aastal kohal Matthias Fritzsch koos misjonitelgiga ja sel teemal mingeid muresid ei olnud.

Sel aastal oli peakõnelejaks dr. Frank Billman USAst, kes on teeninud Ühinenud Metodisti Kiriku pastorina 41 aastat. Viimased 12 aastat on ta kaasa teeninud Aldersgate'i uuendusliikumises, s.h Metodisti Üleloomuliku Teenimistöö Kooli asutajana. Dr. Billman on samuti olnud külalislektor Ühinenud Teoloogilises Seminaris Daytonis, Ohios, kus ta on juhatanud Üleloomuliku teenimistöö doktorantuuriprogrammi. Samuti on nad olnud Aldersgate'i liikumise rahvusvahelise töö juhid. Kui Aldersgate'i Eesti meeskond Frank Billmani ja tema abikaasa Peggiga Inglismaal konverentsil tutvusid, siis tekkis unistus, et nad võiksid tulla kunagi ka Eestisse teenima. Meie unistus täitus kiiremini kui oskasime loota. Frank Billmani peamine uurimis- ja jutluste teema on John Wesley ja Püha Vaim ning üleloomulikkus tema teenimistöös. Kuna kirikuvalitsus on juubeliaasta teemaks võtnud Jr 6:16 „Muistsetel radadel uueneva südamega”, siis sobisid Frank Billmani jutluste ja seminari teemad sellega imeliselt kokku. Frank kõneles meile näiteks sellistel olulistel teemadel: „Mida ütlevad Piibel ja J. Wesley Jumala hääle kuulamise ja prohveteerimise kohta”, „Väeilmingute „üleskaevamine“ metodismis” ja „Palvetades imesid”. Kõneledes seminaridel pastoritele ja töötegijatele teenimisest „kõrbe“-olukordades, rõhutas ta, et peaksime oma kogudustes palju rohkem rääkima üleloomulikkusest ja Püha Vaimu tööst metodismi ajaloos – see on osa meie identiteedist. Jumal tegi suuri asju minevikus ja igatseb neid teha ka tulevikus.

Fotod: AIVO PARMSON

Konverentsi peakõneleja Frank Billman.

Avajumalateenistusel jutlustas Tallinna vene koguduse pastor Aleksander Fjodorov elavaks ohvriks saamisest. Hommikustes piiblitundides kõneles Douglas Childress samuti ohvrist, kuid ka Jumala heast, meelepärasest ja täiuslikust tahtmisest. Seminare viisid läbi lisaks Frank Billmanile ka Taavi Hollman, Taavet Taimla ja Paul Strange. Eriti põnevil olid inimesed Paul Strange'i seminarist, kus olid teemaks Püha Vaimu annid, nii teoorias kui ka praktikas. Mina ise osalesin Pauli Strange'i Püha Vaimu andide seminaril Inglismaal, mille järel ta jagas samuti andide testi linki. Võin öelda, et selle tegemine on igaühe omal vastutusel. Oma andidesse süüvimine ja nende praktiseerimine on alati vastutus, sest selle teadmisega tuleb midagi

siis peale hakata. Mina näiteks sain seda testi tehes teada, et minu peamine and on administreerimine. Nii et võin nüüd öelda, et just selle testi tulemusena olin mina sel aastal vastutav suvekonverentsi registreerimise ja majutuse eest.

Nagu on juba mitmeid aastaid tavaks, teenis suvekonverentsil eestpalvetajana Aldersgate'i rahvusvaheline meeskond, kus oli inimesi Inglismaalt, Eestist, Ameerikast ja Leedust. Meeskonda juhtis taaskord David Winstanley, kelle selleaastasel suvekonverentsil osalemine oli paljudele palvevastuseks. Nimelt ütlesid David ja ta abikaasa Julie juba eelmisel aastal, et sel aastal langeb neil täpselt sellesse perioodi koguduse vahetus. Nimelt toimib Inglimaa metodistikirikus rotatsioon, mille tõttu tuleb pastoritel iga teatud perioodi tagant kogudust vahetada. Juhtus nii, et nad pidid juuli lõpus lahkuma oma eelmisest kogudusest, aga kahjuks ei olnud neil võimalik kohe uude elukohta sisse kolida. Selle tulemusena olid nad kaks nädalat ilma koduta ja seega ei jäänud neil muud üle kui Eestisse tulla, kus neid väga oodati. Kas Jumalal ei ole vahel tore huumorimeel, kui ta meie elusid korraldab?

Eraldi tahaksin välja tuua ka hilisõhtused üritused. Esimesel õhtul jagas oma tunnistust ja laulis David Michael Carillo, kes nimetas ennast Läti šokolaadiks. Ta on tõmmu mees Ameerikast, kelle Jumal on toonud Lätti misjonäriks. Ta tunnistas, kuidas Jumal on toetanud teda eluraskustes, näiteks teismelisena, kui tal tuli seista vastakuti olukordadega, mida tekitasid hüperaktiivsuse sündroom, õpiraskused ja tõrjutus kaasõpilaste poolt. Lätis on ta adopteerinud kolm teismelist, kellest üks oli koos isaga ka Giideoni laagris kaasas. Teisel õhtul toimus foorum, mille käigus rääkisid Taavi Hollman, Artur Põld ja Eesti Nelipühi Kiriku Rakvere koguduse rajaja Marko Verhovitš kogukonnani jõudmisest. Foorum sai inspiratsiooni piiskop Christian Alstedti üleskutsest rohkem kogukonnani sirutuma ja juhtis ka tähelepanu, et viimase kümne aasta jooksul ei ole Eestis rajatud ühtegi uut metodisti kogudust. Igal kõnelejal oli isiklikke kogemusi, kuidas kuulutada evangeeliumi esmalt oma tegudega. Viimasel õhtul toimus traditsiooniline palvekoridor, kus paljud said Jumala poolt eriliselt teenitud.

David Michael Carillo.

Suvekonverentsi lõpetas jumalateenistus, mille käigus toimus ristimine ja Frank Billman jutlustas armulaua seostest ärkamise ja tervenemisega. Armulaud võib olla allikaks mõlemale, kui me läheme avatud südamega ja kogeme seda, milleks Jeesus tegelikult armulaua seadis.

Usun, et Jumal kõnetas XIII suvekonverentsi ajal iga enam kui kahtsada osalejat. Loodan, et muistetel radadel kõndides said südamed ja meeled uuendatud ning leidus neid, kes said innustatud, et „kaevata üles“ väeilmingud metodismis ja kuulutada veel aktiivsemalt tegudega evangeeliumi oma kogukonnas.

TRIIN TARENDI,
Jõhvi kogudus

Lastetöö AA Suvekonverentsil

AA ranna lastetöö on alati olnud huvitav ja mitmekesine. Kokku osales lasteprogrammis 40 last, kellele pakuti erinevaid tegelusi igal hommikupoolikul, ja nagu juba tavaks saanud, oli pühapäevane lasteprogramm üllatus – sel korral sisenesime läbi musta augu maailma loomisaegadesse ja tegime seal ekspeditsiooni, kust tõendeid kaasa võtsime. Parim tänu lasteprogrammile oli vast see, kui kuulsime, et mitmed vanemad tulevad AA randa just seetõttu, et nende lapsed tahavad lasteprogrammis osaleda.

Kuna eelnevatel aastatel on olnud raske leida abiväge pühapäevakooliõpetajate näol, on juba kahel aastal olnud lasteprogrammi panustamas meie enda juhtimisalase koolituse läbinud lapsed ja noored. Sel aastal viisid koolieaaliste tundi läbi Matri Jooosua ja

Foto: EGLE HOLLMAN

Karl Saamuel Hollman, väikesi lapsi juhendasid Piibli radadel Kärt Kasuk ja Külli Kuusemaa. Sportmängude organiseerimisel panustasid Katrina Pint ja Anu Hobustkoppel, meisterdamisel aitasid Külli Pilv ja Aili Näär. Lisaks tänu Maris Paasile ja Arabella Tõnismäele, kes olid kõikjal abiks.

EGLE HOLLMAN, EMK lastetöö koordinaator

2017. aastal on Eesti Metodisti Kirikus mitmeid ÜMMARGUSI TÄHTPÄEVI:

EMK tegevuse 110. aastapäev; usumärtrite Prikaski, Hängi, Prii surmast 75 aastat; Hugo Oengo sünnist 110. aastat; Karl Kuuma sünnist 150 ja surmast 85 aastat.

Juunikuus tähistasime oma 110. aastapäeva näitusega Eesti Metodisti Kiriku tegevusest.

Sellest näitusest sai väike ülevaade tehtud veebileheküljel aadressiga: http://www.emk.voog.com.

Kajastame pisut meie ajaloosündmusi ka ajakirja veergudel...

HEAD TEED?

Edasi teeme ajalugu meie – sina ja mina. Kasutame iga võimalust, et mingil viisil mõjutada inimesi ja kogukonda, kus elame ja teenime.

John Wesleyl oli kolm lihtsat reeglit, mille järgi ta elas.

Ära tee halba
Tee head
Hoia end Jumala armastuses

Wesley jaoks oli usul alati sotsiaalne mõõde. Tema joaks ei olnud olemas pühadust ilma sotsiaalse pühaduseta. Teisisõnu, usk pidi alati hõlmama ka sotsiaalset mõõdet. Ei ole olemas eraklikku kristlast. Kui kasvame kristlikus kogukonnas, varustatakse meid teenimistööks maailmas. Hea näituse külastaja, kasuta iga oma päeva, et teha kellelegi head!

HEAD TEED!

Nõnda ütles Issand: Seisatage teedel ja vaadake,
küsige muistsete radade kohta, missugune on hea tee, ja käige sellel, siis leiate oma hingele hingamispaiga.

Jeremija 6:16

Loodetavasti oled leidnud mahti peatumaks, mõtisklemaks ja küsimaks, kuhu ja mil viisil sina edasi liigud. Teid ja valikuid on sinu ees palju. Andku Jumal sulle valida alati see kõige õigem rada, mis on läbiproovitud, tõestatud ja tunnistatud parimaks; rada, millel käimine toob hingamise sinugi hingele. Ja seda nii selles kui ka tulevases elus.

Õnnistatud muistsetel radadel jätkamise aastat!

Siit algab Eesti Metodisti kiriku ajalugu, mis on kestnud 110 aastat Sündmused kuni aastani 1926.

1907 9. juuni	Saaremaal, Roomassaare sadamas maabuvad laevaga Vassili Täht ja Karl Kuum.
1910 25. juuli	Reeküla kuulutuspunkt registreeritakse ametlikult metodisti koguduseks.
1910 26. august	Arensburgis (praegune Kuressaare) registreeritakse metodisti emakogudus Eestis.
1910 8. september	Tõllustes (endine Püha) asutatakse metodisti kogudus.
1912 15. juuli	Asutatakse Mandri–Eesti esimese metodisti kogudus, Tapa metodisti kogudus.
1912 28. oktoober	Pühitsetakse vastvalminud esimene metodisti puukirik Kuressaares.
1918 9. märts	Asutatakse Haapsalu metodisti kogudus.
1920 mai	Ilmub Eesti Piiskopliku Metodisti Kiriku ajakirja „Kristlik Kaitsja“ esimene number.
1920	Asutatakse Rakvere metodisti kogudus.
1921 27.–31. juuli	Toimub esimene Eesti Piiskopliku Metodisti Kiriku aastakonverents Haapsalus.
1921 30. august	Asutatakse Pärnu metodisti kogudus.
1922	Asutatakse Haapsalu koguduse osakond Nigulas (aastast 1924 iseseisev töö).
1922 3. märts	Asutatakse Tallinna metodisti kogudus.
1922 aprill	Asutatakse Tallinna koguduse osakond Nissis.
1922 23. juuli	Pühitsetakse Mandri-Eesti esimene metodistide kirikuhoone Haapsalus.
1923 28. juuli	Asutatakse Tartu metodisti kogudus.
1924	Nissi tööpunkt registreeritakse iseseisvaks koguduseks (töö algas 1922 Tallinna osakonnana).
	Asutatakse Kuressaare koguduse osakond Torgus, Hänga külas.
	Asutatakse Narva metodisti kogudus (teenistusi peetakse üüriruumides).
1924 15. mai	Asutatakse Kõrkvere (endine Pöide) metodisti kogudus.
1924 august	Pühitsetakse Lihula palvela, kus tööd alustati juba 1923. aastal Haapsalu koguduse osakonnana.
1924 17. august	Pühitsetakse Tapa metodisti kirik.
1925 23. mai	Asutatakse Kunda metodisti kogudus.
1926 1. september	Pühitsetakse Tartu metodisti kirik Vallikraavi tänaval.

Kuressaare kirik algusaegadel

Haapsalu kirik algusaegadel

Kunda metodisti kiriku liikmed algusaegadel

Edasi koos Jumalaga palves, Teda kuulates ja Piiblit lugedes!

Sel aastal toimus II EMK noorte piiblilaager 26.-30. juulil Sõmerpalu põhikooli hoones Võrumaal. Kogesime terve laagri jooksul, et me ei korralda seda laagrit üksinda, vaid Jumala kaasabiga. Juba esimesel laagripäeval saime selle kohta ka tunnistuse. Enne laagrit helistati mulle ja küsiti, kas oleks vaja laagrisse midagi osta. Ma olin üsna kahtlev, sest meil oli toitlustus ja kõik muu korraldatud. Kui pakkuja ütles, et ostaks näiteks puuvilja, siis nõustusin kahtlevalt, ise omaette mõeldes, et no las ta ostab, küll noortel ära kulub. Laagri teisel päeval leidis aset elektrikatkestus, millest me ette ei teadnud ning mis lükkas noortelaagri lõunasöögi 1,5 tundi hilisemaks. Eelnevalt ostetud puuviljad ja näksid olid nüüd hädavajalikud, andes meile võimaluse lõunasööki ootavatele noortele näksimist pakkuda. Jumal täitis meie varasalved, sest Tema teadis sellest eelolevast elektrikatkestusest. Seda sai Ta teha tänu inimesele, kes oli kuulekas Tema Vaimule! Kiitus meie kõikvõimsale ja kõiketeadvale Isale!

Selle laagri jooksul õppisime palju palvest (palvest Vanas ja Uues Testamendis, palveliikidest, konkreetsetest palvetest Piiblis ja miks need on meie jaoks olulised, ning ka palvetamisest kirjakohtade põhjal), ülistusest; võtsime läbi terve Taanieli raamatu ning nägime, milliseks eeskujuks on Taaniel palve ja ustavuse osas.

Noorte piiblilaagris osales kokku 14 inimest. Algselt mõtlesin inimlikult, et on väga kahju, et nii vähe inimesi osaleb, kuid laagri jooksul nägime seda, kuidas Jumal kasutas seda, et meid oli vähe, sest osalevad noored olid innukad Jumala sõna uurimises, huvitatud uute teadmiste omandamisest ning igatsesid enam Jumalat.

Mind puudutas väga meie viimase teenistuse kõneleja sõnad pärast ülistust. Ta ütles, et Grete võib rääkida ikka, kui tublid noored on, kuid ta kogeb armastuse õhkkonda. Hea oli saada kinnitus sellest, mida meie terve laagri ajal kogesime, inimeselt, kes oli meie keskel olnud ainult tunnikese.

Usun, et võin öelda kogu meie noortetoimkonna nimel, et oleme tänulikud Jumalale, et Ta usaldas meie kätte need noored, kelle igatsus on õppida Teda ja Tema sõna enam tundma ning veeta rohkem aega koos Temaga. Sellele laagrile tagasi mõeldes täidab toimkonda rõõm ja tänulikkus selle eest, mida Jumal teeb ning kuidas need noored on vaatamata oma eale juba eeskujuks!

Tahame edasi minna, olles innustatud veetma enam aega Jumalaga palves (ehk siis Temaga rääkides), Teda kuulates ja Piiblit lugedes!

GRETE LEPA,
EMK noortetoimkonna liige (Võru kogudus)

***

Mul on rõõm, et olen saanud osaleda EMK noorte piiblilaagrites ning seal kaasa teenida. Sellel aastal toimus see teist korda ning ma üha enam mõistan, kui vajalik on see meie kiriku noortele. Tänavuses laagris uurisime süvitsi, mida Jumala sõna räägib palvest ning viisime ka seda praktikasse. Mind valdas täielik rõõm ning aukartus, nähes laagris nii pühendunuid noori, kes igatsevad käia Jumala tahtes ning teenivad Teda kogu oma südamest. Terve laagri vältel kogesime Jumala hoidmist, juhtimist, varustamist, aja „peatumist“ ning ühtsust omavahel. Olen Jumalale tänulik selle aja eest!

RIINE TIIRIK,
EMK noortetoimkonna liige (Reeküla kogudus)

Fotod: MART HENDRIK JÄRVEKÜLG

ARVUTI – kas töövahend või PEREMEES?

Kas sind tuntakse pigem profiilipildi või reaalse välimuse järgi? Kui palju sa suhtled inimestega reaalselt ja kui palju interneti teel? Netisõltuvus põhineb samal nähtusel kui uimastisõltuvus, kuigi tegemist pole kemikaalide, vaid surfamisega netiavarustes, kust võib leida nii teavet, naudinguid kui lohutust.

Testi esmalt, kas oled sõltlane.

TEST

1. Kas oled liigselt hõivatud internetist, nii et muuks eriti aega ei jäägi?

2. Kas hea enesetunde saamiseks pead pidevalt ühenduses olema?

3. Kas oled edutult proovinud lõpetada interneti kasutamist?

4. Kas oled tujukas/kurb ja ärritunud, kui püüad internetis veedetud aega piirata?

5. Kas oled jäänud internetti midagi tegema kauemaks kui algselt plaanitud?

6. Kas oled internetis olemise tõttu seadnud ohtu olulise suhte või õppimise?

7. Kas oled valetanud pereliikmetele, et varjata oma internetis olemise sagedust ja pikkust?

8. Kas kasutad internetti meeleolu parandamiseks?

Tõsiselt tasuks muretseda nendel, kellel esimese viie küsimuse seast on vähemalt kolm ja viimasest kolmest küsimusest kõik saanud jaatava vastuse.

AJUTEADLANE JAAN ARU SELGITAB:

nutiseadmed lihtsustavad meie elu, tuues vajaliku teabe meieni sekunditega, aga vastutasuks võtavad nad üle meie mõistuse. Ajule meeldib sisendi **uudsus**, see on tähtsaks õpisignaaliks. Kui me kohtame midagi ajule uut, siis tuleb ajul oma teadmistepagasit uuendada. Iga uue sisendi korral vallandub ajus kerge mõnureaktsioon, mis viib tõhusama õppimiseni. Nutiseadmed pakuvad palju vahetut uudsust (iga pöidlaliigutus toob midagi uut), seega tekitavad nutiseadmed palju mõnu. Mõnuga kaasneb aga alati oht jääda sõltuvusse. Igasuguse sõltuvuse tagajärjeks on see, et sõltuvuse objekt (heroiin, hasartmängud, nutiseadmed) kontrollib meie tähelepanu. Kui looduses, tähtsal koosolekul või meeleolukal õhtusöögil tunned vajadust oma nutiseadet vaadata, oled nutinarkar.

LIHTSAD REEGLID NUTINARKARILE:

1. Pane nutiseade koolis ja trennis kotti ja võta maha heliga märguanded – keskendu kooli ja trenni ajal ainult reaalsele tegevusele; kui vastu pead, premeeri end peale tegevust nutiseadme vaatamisega.
2. Ära kasuta nutiseadmeid rattaga sõites ega autoroolis.
3. Võta koju tulles nutiseade kätte peale seda, kui oled suhelnud vähemalt tunni oma lähikondlastega.
4. Ära mine voodisse nutiseadmega! Uni on aeg, mil ajus tehakse hooldustöid ja korrastatakse teadmisi, seega on uni hädavajalik nii lapse kui ka meie kõigi ajule.
5. Pane endale alarm, et sa ei veedaks lihtsalt aega nutiseadmes esmalt üle 10 min tunnis, hiljem lühenda nutiseadmes veedetavat aega järjest, kuni piirini, kus teed nutiseadmes vaid vajalikku.
6. Kui tunned, et tahaksid nutiseadmes kellegagi suhelda, helista parem talle ja saage kokku lives, et rääkida ja üksteist tundma õppida.
7. Nutiseadmes olemise asemel loe Piiblit või raamatut või tegele mingi muu endale meeldiva hobiga, varsti märkad, kui palju kasulikku suudad korda saata ajaga, mille eelnevalt netis veetsid.

Koostanud: EGLE HOLLMAN
(Allikad: http://tarbija24.postimees.ee/)

NOORED VASTAVAD

MATRI JOOSUA HOLLMAN

KÜSIMUSED:

1. Kes sa oled? (üks sõna)
2. Kui vana sa oled?
3. Miks sa kirikus käid?
4. Kas Jumal on tegelikult olemas?
5. Kust sa tead?

1. Joosua.
2. 16.
3. Üksteisega koos olemine ja vaimulikel teemadel rääkimine on ülesehitav.
4. Ei mingit kahtlustki!
5. Näen seda selles, mis ta minu elus teinud. Ta on mu sõber, kellega ma igapäevaselt suhtlen. Keegi ei saa eitada Jumala olemasolu: sest:

1) Jumala loodus ülistab Loojat, st kui me vaatame kogu oma universumi majesteetlikku ilu, näeme Tema kätetööd.

2) Meil kõigil on südametunnistus ja me teame, mis on õige ja mis on vale. Me kõik teame, et süütuid beebisid lõbu pärast piinata on vale. Kui on olemas aga õige ja vale, peab olema mingi kõikumatu standard. Keegi, kes ütleb, mis on hea ja vale. Need on ratsionaalsed argumendid.

Miks usun Jumalasse? Oma armastusega, mida ma ei ole ära teeninud, on ta mind kätte saanud. Ta on mind juhatanud, mind õnnistanud ja mu elus imesid teinud. Kui kõik tundub tühine, siis tea, et tema on eluallikas. Vaid temas on võimalik kogeda Elu. Ta annab su elule mõtte. Sa siis kuuletud talle või mitte – see on sinu asi. Aga keegi ei saa ennast vabandada sellega, et Jumalat ei ole olemas.

AGAPE NOORTE VÄLJASÕIDUST

15.-16. juulil toimus meil noortega kahepäevane telkimisega väljasõit Kilingi-Nõmmele. Korraldajateks oli noortetöö toimkonna liige Joosep Kunder koos ustavate abilistega. Väljasõidu teemaks oli „Mäejutlus" ja programm sisaldas endas interaktiivset vaimulikku sõnumit Kristina Lepikult ning pühapäeva hommikust piiblitundi Mart Pöörilt, mis läks noortele hästi peale. Lisaks oli meil vapustavalt äge orienteerumismäng Kilingi-Nõmme linnas. Orienteerumismängus tuli tarvitada nutiseadmete abi interneti ja GPSi või ka Piibel.net'i kasutamisel. Kogu orienteerumismäng toimus Mäejutluse teemal, mis oli läbi põimitud erinevate huvitavate ülesannete ja tegevustega.

Laupäeva õhtul grillisime kiriku taga asuva järve ääres ning laulsime lõkke ümber kitarri saatel ülistust Jumalale.

Pühapäeva hommikul osalesime EELK Saarde Katariina koguduse armulauaga jumalateenistusel. Koguduse õpetaja Arvet Ollino mahutas jumalateenistuse liturgiasse isegi palve meie noorte eest, mis oli väga südantsoojendav. Osalemine luterliku kiriku jumalateenistusel oli mitmele meie noorele uueks ja huvitavaks kogemuseks. Koguduse õpetaja luges teenistuse lõpus ka kirikunalju. Aga kõige naljakam oli hoopis see, et ta neid nalju seal kirikus loeb.

Kui olime juba lahkumas, siis selgus ka, et kiriku aias, kus me olime telkidega maganud, oli tegelikult kunagi olnud hoopiski surnuaed. See uudis tuli noortele natuke šokeeriva, kuid humoorika üllatusena. Noored siiski ütlesid, et nemad said küll öösel väga hästi magada.

Kokku osales meie väljasõidul 16 inimest. Tundsime puudust rohkematest teismelistest noortest, kellest mitmed ei saanud kahjuks tulla. Kuid osalejad noored on andnud väljasõidu kohta väga-väga positiivset tagasisidet, ning soovivad sellistel väljasõitudel ja üritustel veel osaleda. Mina tahaksin aga väga tänada Joosepit ja kõiki abilisi muljetavaldava ja hästi organiseeritud noorte väljasõidu korraldamise eest! Suurim tänu aga Jumalale kõige selle eest, mida ta on meile võimalikuks teinud.

JOHANNA-MARGRET OJAOTS, EMK Pärnu Agape koguduse noortejuht

LASTEMISJON TARTUS

Selleaastane lastemisjon oli eriline just seetõttu, et lisaks kohale sõitnud meeskonnale – Maris Paas, Matri Joosua Hollman, Karl Saamuel Hollman, Kärt Kasuk ja Victorya Harmalova – oli sama suur meeskond aktiivseid noori abistamas ka kohapeal, kelle hulka kuulusid Maria Tamm, Saskia Tuberg, Ingrid Tuberg, Mattias ning Karl Markus.

Kahel päeval organiseeritud lasteüritustele tuli lisaks meeskonnale 15 kohalikku last. Üheskoos viidi läbi ja nauditi programmi, mängiti, võisteldi, meisterdati ja muudeti läbi tegevuste Jumala armastus nähtavaks. Igas lastemisjonis on oma osa ka kultuuriprogrammil, sel korral külastasime meeskonnaga ERMi.

Nii meeskond kui ka kohalikud lapsed ja lapsevanemad kasvasid nii kokku, et lahkuti pisarates.

EGLE HOLLMAN, EMK lastetöö koordinaator

Fotod: EGLE HOLLMAN

Reeküla pühapäevakooli lastel oli juulikuus palju tegemisi

Osalesime mitmes laagris ja meie kiriku sünnipäevapeo lasteprogrammis. Nüüd paarist üritusest lähemalt.

Lastelaager „Indiaanlaste seiklused“ toimus Vanamõisa laagrikeskuses, kus oli koos umbes 40 last erinevatest Saaremaa kogudustest. Laagri alguses jagati lapsed suguharudesse (gruppidesse) indiaanlastele kohaselt ja iga laps sai endale uue nime (nt Kuri Krokodill, Laulev Oja, Hundi Silm, Väle Välk jne), mis tekitas lastes suurt elevust. Kolme laagripäeva jooksul õppisid lapsed tundma piiblilugusid: kuidas Jeesus vaigistas tormi, Jeesusest kui heast karjasest, Jeesuse jüngritest ja iga päev õpiti ka selgeks uus kirjakoht Piiblist. Nagu laagrile kohane, ei puudunud sealt ka võistlused, lõkkeõhtud, laulud, meisterdamised ja poiste lemmik jalgpall.

23. juulil oli meie koguduse 107. aastapäev ja samaaegselt jumalateenistusega toimus kiriku õues lasteprogramm. Päeva teemaks olid talendid – rääkisime sellest, milliste talentidega on Jumal meid varustanud ja kuidas me saame neid kasutada teenimisel. Toimusid ka grupitööd, kus lapsed valisid, kas osalevad laulmise-, kunsti-, spordi- või toitlustamise grupis; pärast jagasid lapsed oma kogemustest ka teistele lastele. Üheskoos õppisime ka selgeks uue laulu ja maitsesime laste tehtud maasikamoosi vahvlitega. Päeva lõpus sai iga laps otsida peidetud aardekirstu, mille sees oli üllatus.

Laste siirus ja armastus on see, millest meil on palju õppida ja saame olla tänulikud, et meile on antud võimalus jagada neile Piibli tõdesid.

REELIKA MURD, Reeküla kogudus

Foto: Reeküla kogudus

Noored abilised olid väga tublid!

Fotod: TÕNU KUUSEMAA

AGAPE LASTE SUVEKOOL 2017

„Issand näeb, mis on südames“ 1Sm 16:7

Juba üle 20 aasta on Pärnu Agape kogudusel olnud hea meel kutsuda Agape kirikusse ja Männi parki neljaks päevaks kokku lapsi üle kogu Pärnu linna selleks, et üheskoos paremini Jumalat tundma õppida. Sel aastal toimus Agape Laste Suvekool 11.-14. juulil teemal "Jumal on hea!" ning osalema kutsuti kõiki lapsi vanuses 4-11, et iga päev paari tunni jooksul rääkida lastega heast Jumalast, laulda, meisterdada ja mängida.

Eriline osa selles sündmuses on alati olnud Agape koguduse Ameerika sõpradel Asbury metodisti kogudusest Tulsa linnast Oklahoma osariigis – nii neil, kes igal aastal palveid, häid nõuandeid ja vajalikku varustust üle ookeani läkitavad kui ka vabatahtlike tiimil, kes pika reisi ette võtavad, et kohapeal jõu ja nõuga abiks olla. Sel aastal õnnistati meid väga toreda 12liikmelise, peamiselt noortest koosneva grupiga. Gruppi kuulus ka üks Asbury koguduse pastoritest, oma pere kaasa võtnud Gloria Dentonist, kes teenis pühapäeval Agape koguduse jumalateenistusel kaasa jutlusega ja julgustas ka oma lapsepõlve kogemuse jagamise kaudu, et just laste suvekool võib olla esimene samm ja teeots Jumala juurde ning sellisena omada suurt tähendust inimese elus. Eriliselt läks südamesse grupiliikme, 12aastase Isley tunnistus sellest, kuidas ta kogus Eestisse tulemiseks raha, valmistades ja müües selleks tuhandeid postkaarte. Pastori 4aastane rõõmsameelne tütar Emma Grace oli kogu eestlaste 30liikmelise vabatahtlike tiimi suur lemmik ja me igatseme kõiki oma uusi Ameerika sõpru taas Eestis näha.

Suvekooli-eelne esmaspäev kulus nõupidamistele, meisterduste, ruumide jms ettevalmistustele. Kõik suvekooli päevad algasid tiimi palvuse, laste kogunemise, tervitamise ja õuemängudega. Peale alguspalvet õpetasid Egle Hollman koos poegade Matri Joosua ja Karl Saamueliga lastele uusi laule, igal päeval jagasid Külli Kuusemaa ja Egle koos noorte abilistega joonistuste, keemiakatsete ja näidendite abil üht lugu Piiblist: esimesel päeval Taaveti kuningaks võidmisest, teisel päeval tähendamissõna kurjast sulasest ja „kuhjaga“ andestavast armastusest, kolmandal päeval tähendamissõna variserist ja tölnerist ning viimasel päeval tähendamissõna külvajast. Piibliloole järgnes temaatiline meisterdus, misjärel said lapsed valida viie erineva töötoa vahel: lindiga tantsu, joonistamise/värvimise, õuemängud, meisterdamise või (poiste eriliseks rõõmuks) jalgpalli, mida vedasid suurepäraselt ameerika noored. Iga päeva lõpetas ühine palve, snäkk ja õuemängud, viimase päeva põneva üllatusena tulid lastele külla päästjad koos tuletõrjeauto ja päästepaadiga. Laste hulk igal päeval kasvas ning sõnumit heast Jumalast kuulis selles suvekoolis kokku üle saja erinevas vanuses tüdruku-poisi.

Külla tulid päästjad!

Agape kogudus on südamest tänulik kõigile vabatahtlikele siit ja sealtpoolt Suurt Lompi, Ameerika tiimi juhile Heather Stegerile ning kogu tiimi vaprale juhile Külli Kuusemaale. Kõigi osalenute ülim tänu ja kiitus kuulub aga muidugi Jumalale, kes varustas vabatahtlike tiimi erilise koostöömeele ja sisemise rahuga, hoidis meie tervist, õnnistas suurepärase ilmaga ja läkitas suvekooli rekordilise hulga lapsi. Kui Jumal lubab, kohtume paljudega neist juba septembris Lastekirikus ning loodetavasti ka järgmisel suvel.

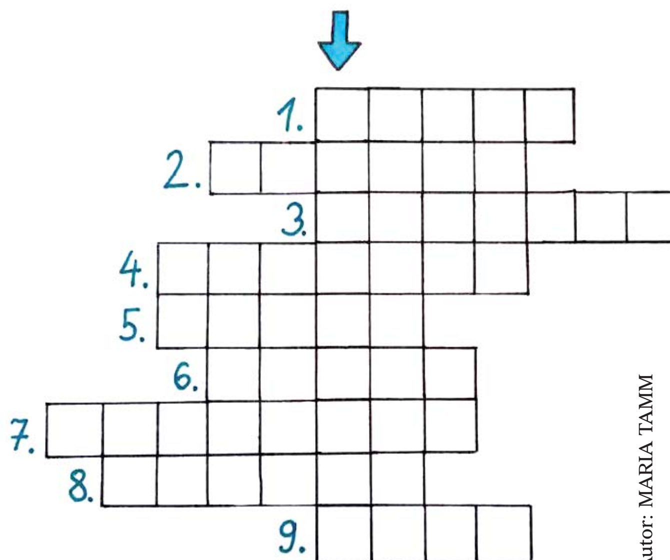
KÜLLI PILV, suvekooli vabatahtlik Pärnu Agape koguduses

Meisterdamise juures sai lastega juttu puhuda ja väikest abi oli ka kõige tublimatel vaja.

Ristsõna

Küsimused ristsõna jaoks:
1. Mis aastaaeg praegu on? 2. Mida korjatakse sügisel metsast? 3. Kus on koolis olles sinu pliiatsid ja pastakad? 4. Kes sind koolis või lasteaias õpetab? 5. Mis langevad sügisel puudelt? 6. Kelle poole saad alati palvetada ja kes sind alati raskustes aitab? 7. Teine sügiskuu? 8. Mis on see, mille peale õpetaja koolis kirjutab? 9. Mis on see, millega lehti riisutakse?

Autor: MARIA TAMM

MIS TE ARVATE:

kui meie selles maailmas käime, siis mis meiega juhtub? Me saame mustaks.
Aga mis siis juhtub, kui me oleme Jumalaga täidetud? See prügi põgeneb meie eest.
Kui käime kirikus, siis me ei pea kartma selle mustuse pärast, me võime rõõmsalt käia maailma keskel.

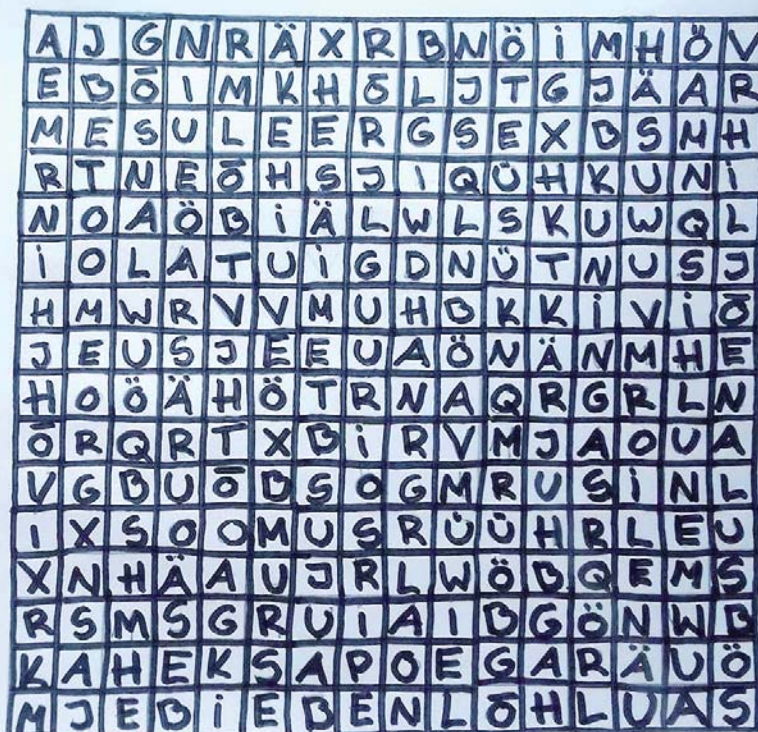
VIKTORYA HARLAMOVA ja KARL SAAMUEL HOLLMAN

KATSE: Raputa pipart veele, nii et kogu pind oleks kaetud, mida rohkem, seda suurem efekt.
Kasta sõrm nõudepesuvahendiga kokku ja pista keset pipart. Pipar põgeneb 4 ilmakaarde.

Autor: MARIS PAAS

MEISTERDA

TERE!

Peagi on taas kätte jõudmas sügis, kaunis aastaaeg,
mil saame imetleda Looja kätetööd.
Ka igaüks meist võib luua midagi ilusat –
sama ilusat nagu sügis.
Kõik, mida sul vaja läheb, on värvilised paberid,
käärid, pliiats, läbipaistev teip ja lõnga.

Joonista paberile lehed ja lõika need välja.
Kinnita lehed teibiga lõnga külge.
Riputa kaunistus näiteks aknale.
Nii võid hallidel sügispäevadel nautida
rõõmsat värvikirevust!

Meisterduse ja piltide autor:
SASKIA TUBERG, Tartu püha Luuka kogudus

Eesti Metodisti Kiriku PIIBLIKOOL 2017/2018

Sessioonid algavad laupäeviti kell 10.00 ja lõpevad pühapäeviti kell 16.00. Pühapäeval osaletakse ka jumalateenistusel. Aktiivne osalemine on kohustuslik igal sessioonil algusest lõpuni.

Sihtgrupp

siirad kristlased, kes tahavad:

- Areneda oma usus
- Kasvada vaimulikult
- Õppida Piiblit tundma
- Leida oma rolli koguduses
- Mõista, kes me metodistidena oleme

Eesmärgid

- Vaimulik kujunemine
- Suhete arendamine kaaskristlastega
- Baasteadmiste andmine Piiblist, metodistlikust teoloogiast ja identiteedist
- Oskuste omandamine praktilises teenimises: palvetamine, suhtlemine ja tunnistamine

Piiblikooli teemad

- Piibliõpe
- Hingehoidlik teenimine
- Evangelism ja jüngerlus
- Kolmainus Jumal – misjoni alguspunkt
- Jeesus ja mina – inkarnatsioon, eelarm ja päästmine
- Pühitsus – Kristuse ihu Püha Vaimu väes
- Mis on jumalateenistus?
- Ilmikute roll koguduses
- Kes tegelikult oli John Wesley?
- *ja palju muud...*

ÕPETAJAD: Mark Nelson, Taavi Hollman, Robert Tcherenkov, Meeli Tankler, Külli Tõniste, Doug Childress

Sisseastumine

Võimalus õppima tulla kõigil EMK liikmetel alatest 18. eluaastast; vajalik pastori soovitus.

Avaldus leitav:
WWW.METODISTIKIRIK.EE

Avalduse esitamise tähtaeg: 15. oktoober 2017

Õppemaks sisaldab toitlustuse sessioonide ajal.

Piiblikool on investeerimine koguduse liikmetesse. Seepärast on õppemaks jagatud tudengi ja tema koguduse vahel.

Õppemaks kokku .... 375€
- **Koguduse** panus .... 100€
- **Tudengi** panus .... 275€

Õppemaksu võib maksta kahes võrdses osas:
1. osamakse tähtaeg: 31. oktoober
2. osamakse tähtaeg: 1. märts

Eesti Metodisti Kirik
Narva mnt 51, Tallinn, tel. 668 8497
piiblikool@metodistikirik.ee

Panga rekvisiidid
EESTI METODISTI KIRIK
a/a EE641010052004731009

ISSN 1406-2291